
het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

**Uw
Gouden
Jaren**

DECEMBER 1984

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

3e JAARGANG No. 7

DECEMBER 1984

Artikelen:

Ga tot de mier	1
Uw gouden jaren	2
God en het grijze haar	5
Ministudie: De vergeten wet van financieel succes	7
Bent u gelukkig als een christen?	9
De les van de tempel van Baäl	13
Als je wereld instort . . .	17
Tussen haakjes . . . Eerlijk duurt het langst	19

VOORPAGINA: De eeuwige Schepper-God neemt een verrassend standpunt in inzake ouderdom en oud worden. De twee artikelen op pagina 2 t/m 6 laten zien hoe oudere christenen hun unieke roeping kunnen vervullen. Foto Hal Finch

Het Goede Nieuws wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1984 Worldwide Church of God. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Robendene Ltd.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 444
3430 AK Nieuwegein
(Nederland).

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Algemeen hoofdredacteur
Herbert W. Armstrong

Eindredacteur
Dexter H. Faulkner

Assistent-Redacteur
Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers
Dibar K. Apartian
Jerold Aust
K. Neil Earle
John A. Halford
George M. Kackos
Ronald D. Kelly
James P. Lichtenstein
Graemme J. Marshall
L. Leroy Neff
Bernard W. Schnippert
Richard H. Sedliacik
Clayton D. Steep
Philip Stevens
Earl H. Williams

Illustraties
Greg S. Smith
Minette Collins Smith

Redactie-assistent
Colleen M. Dixon

**UITGEGEVEN DOOR DE
WORLDWIDE CHURCH OF
GOD**

Uitgever
Herbert W. Armstrong

Financieel beleid
Leroy Neff

Directeur uitgeverij
Ray L. Wright

Productie en distributie
Roger G. Lippross

Regionaal directeur
Bram de Bree

Internationale edities
Duits: John B. Karlson
Frans: Dibar Apartian
Nederlands: Bram de Bree
Spaans: Don Walls

Ga tot de mier

*Wij kunnen belangrijke geestelijke zaken
van deze kleine wezentjes leren.*

Rex J. Morgan

De meesten van ons zijn weleens onverwachts in onze keuken of voorraadkast op een energieke massa kleine, zwarte insecten gestuit die over een beetje suiker, honing of jam krioelden dat wij vergeten hadden af te sluiten.

In een jachtige kolonne vervoe- ren de bedrijvige beestjes hun pas gevonden buit van zoete substantie snel naar een goed verborgen schuilplaats.

Mieren! Ze zijn er in verscheidene maten, kleuren en vormen. De deskundigen schatten dat er zo'n 10.000 verschillende soorten bestaan. Sommige daarvan bijten of steken, andere ontdoen de bomen van hun bladeren. Weer andere zijn schade- loos.

Maar één ding hebben ze allemaal gemeen: ze zijn altijd druk, bedrijvig, actief.

In het boek Spreuken brengt koning Salomo dit punt onder onze aandacht: „Ga tot de mier, gij lui- aard, zie haar wegen en word wijs: hoewel zij geen aanvoerder heeft, noch leidsman, noch heerser, bereidt zij in de zomer haar brood, verzamelt zij in de oogst haar spijs” (Spr. 6: 6-8).

Laten wij het advies van Salomo

opvolgen en naar de mier gaan om te zien wat wij van dit vlijtige beestje kunnen leren.

Oogstende mieren

De mieren waarover Salomo het heeft zijn *oogstende mieren*, een soort die veel voorkomt in Palestina en de omliggende gebieden.

Deze mieren verzamelen zaden of graankorrels die ze sorteren, waarna ze het nutteloze kaf of omhulsel weg- gooien en het voedsel in lange, onder- grondse kamers en gangen opslaan voor de winter. Als het een tijd slecht weer geweest is, brengen ze het mate- riaal naar buiten om in de zon te drogen.

Als de zaden in het nest beginnen te ontkiemen, snijden de mieren de scheuten af om verdere groei te voor- komen.

Sommige van deze mieren maken zelfs een soort koekjes van het zaad dat ze verzamelen. Ze leggen de zaadjes in de regen tot ze gaan ont- kiemen. Daarna drogen ze ze weer en kauwen ze tot een soort deeg, dat ze weer drogen tot het koekjes zijn geworden.

Deze mieren staven dus de uit- spraak van Salomo in Spreuken 6:6-8. Zij slaan het voedsel in de oogsttijd op en gebruiken het in de winter — een goed voorbeeld voor ons in voor- uitdenken en „de gelegenheid ten nutte maken” (Ef. 5:16).

Ieder nummer van *het* GOEDE

NIEUWS, iedere uitzending van de heer Herbert W. Armstrong, iedere preek die wij horen (vooral de overvloed aan preken tijdens het Loofhuttenfeest) vormt een geestelijke oogst — een plotselinge overvloed aan geestelijk voedsel. Zullen wij het voorbeeld van de mier opvolgen en ijverig zoveel mogelijk geestelijk zaad verzamelen om het in ons hoofd op te slaan en te gebruiken in toekomstige tijden van beproeving en spanning?

Melkende en wevende mieren

Twee fascinerende soorten mieren die kenmerkend zijn voor hun vin- dingrijkheid zijn de *melkende mie- ren*, die met uitzondering van Antarctica op ieder continent voorko- men, en de *wevende mieren* van zuid- oost-Azië.

De melkende mieren leven van het zoete vocht dat uitgescheiden wordt door kleine insecten, vooral door bladluizen. In vele gevallen verkrij- gen deze mieren dit vocht door de insecten met hun antennen te strelen en zo de „koeien” te melken.

Deze mieren dragen hun „veesta- pel” zelfs van de ene plant naar de andere om hun het beste voedsel te verschaffen. Sommige soorten spin- nen zijde om beschutting of afdakjes te maken voor de kleinere insecten. Andere nemen ze mee naar hun nest, waar ze gevoed worden, zodat ze gedurende de winter een voortduren- *(Zie verder pagina 21)*

Uw GOUDEN JAREN

Als oudere christen heeft u een bijzondere roeping. Lees hier hoe u uw hindernissen kunt overwinnen en deze roeping kunt vervullen.

Norman L. Shoaf

„**D**e grijsheid is een sierlijke kroon, zij wordt op de weg der gerechtigheid gevonden” (Spr. 16:31).

Dit zijn de woorden van de grote God, Degene die voor altijd zal leven en die het proces van het ouder worden in de mens geschapen heeft.

God heeft respect voor de mensen die op gevorderde leeftijd ernaar streven zijn levenswijze te volgen en daarbij de speciale uitdagingen en beproevingen onder de ogen zien.

Maar de zienswijze van God is wel heel verschillend van die van de maatschappij waarin wij leven.

Televisie, tijdschriften, amusementsprogramma's en advertenties maken ons duidelijk dat jong *in* is en oud *uit*. Onze moderne idolen zijn jong, mooi, lenig en zelden ouder dan 30 jaar — en bijna nooit ouder dan 40. De generatiekloof wordt steeds breder. Wij krijgen de indruk dat ouder worden betekent dat men in een woestenij van eenzaamheid, onwetendheid en nutteloosheid terecht komt.

Het lijkt wel of „oud” worden iets

is dat tot elke prijs vermeden moet worden!

Wat een paradox! Terwijl de wetenschap al haar krachten aanwendt om het leven te verlengen, onneemt de maatschappij in het algemeen de ouderdom alle respect en eerbied die eens bewezen werden aan mensen die door hun lange leven ervaring, vaardigheden en wijsheid hadden verkregen.

Oudere mensen vormen een belangrijk deel van het huidige Lichaam van Gods uitverkoren en geroepen volk. Een op de acht leden van de Kerk van God is ouder dan 55

jaar. Misschien behoort ook u tot deze groep. Door uw roeping heeft u een unieke rol in het Lichaam van Christus.

En als u niet tot deze speciale groep behoort kent u waarschijnlijk verscheidene mensen die wel tot deze groep behoren, en als christen is het uw plicht om begrip te hebben voor hun gevoelens en behoeften en hen te helpen.

Een speciale groep

Als u een oudere christen bent, bent u in het bijzonder gezegend! God zegt: „Der ouden glorie is de grijsheid” (Spr. 20:29). U neemt een bijzondere plaats in in de

Kerk van God. Deze jaren zijn uw gouden jaren — de beste jaren van uw leven.

De wereld waarin wij leven — de wereld van Satan — werpt evenwel beproevingen op die de ouderen in het bijzonder treffen, vooral in de Westerse samenlevingen. Oudere mensen, ook in Gods Kerk, worden door verschillende zorgen en spanningen belaagd, en dit kan leiden tot ontmoediging.

Misschien is de huidige financiële last voor u, met uw beperkte inkomen en uw moeizaam pogen om iedere maand de eindjes aan elkaar te kno-

pen, als een wurggreep. Misschien heeft u geen familie in de buurt en geen goede vrienden en strijdt u wanhopig tegen de eenzaamheid.

Misschien is uw gezondheid niet meer wat die vroeger was, en bent u gedwongen uw sterfelijkheid in pijn onder de ogen te zien, of alleen maar door het feit dat u niet meer in staat bent om te doen wat u wilt. U kunt zelfs een knagend gevoel van nutteloosheid hebben — u voelt zich gewoon niet meer gewenst en soms vraagt u zich af wat u in de wereld doet.

Hoe kunt u deze beproevingen bestrijden — en overwinnen?

Wat verwacht u van de toekomst?

Een belangrijke sleutel tot de overwinning in de christelijke strijd is een juiste toekomstverwachting. Deze verwachting moet enorm, overweldigend positief zijn!

De Almachtige God in de hemel — uw heilige Vader — staat boven de tijd. Hij is „de Hoge en Verhevene, die in eeuwigheid troont” (Jes. 57:15) en het is zijn doel om die eeuwigheid met u te delen. Hij heeft u lief, meer dan u met uw menselijke verstand kunt bevatten.

De machtige God is „de Vader der barmhartigheden en de God aller vertroosting” (2 Kor. 1:3). U kunt letterlijk voor al uw behoeften op Hem vertrouwen. U kunt al uw zorgen op Hem werpen, want Hij zorgt voor u (1 Petr. 5:7). Hij wil dat u een overvloedig, gelukkig leven heeft (Joh. 10:10), en zal u dat ook verschaffen als u op Hem vertrouwt.

God heeft u dit leven geschonken als opleidingsperiode. Hij heeft u tijd gegeven om goddelijk karakter te ontwikkelen en in aanmerking te komen voor zijn ophanden zijnde Koninkrijk.

Lees hoe koning David op God trouwde naarmate hij ouder werd: „Verwerp mij niet ten tijde des ouderdoms, begeef mij niet, nu mijn kracht vergaat” (Ps. 71:9), riep David uit. „Wil mij dan ook tot mijn ouderdom en grijsheid, o God, niet verlaten, totdat ik aan dit geslacht uw arm verkondig, aan ieder die komt, uw sterkte” (vers 18).

Abraham genoot een lang leven vol succes omdat hij op God vertrouwde: „Abraham nu was oud en hoogbe-

jaard, en de Here had Abraham in alles gezegend” (Gen. 24:1). In welke toestand of omstandigheden u zich ook bevindt, besluit het leven voluit te leven — positief!

Wees positief

Heeft u de gewoonte om terug te kijken naar de mislukkingen in uw leven, zoals iemand die ik eens gekend heb? Toen deze man met pensioen was gegaan, klaagde hij altijd over de fouten die hij in zijn leven gemaakt had en betreurde het dat hij niet meer bereikt had.

En het gevolg? Tot op de dag dat hij stierf liep hij maar van de ene kamer naar de andere, en keek treurig uit het raam. Zijn ware mislukking lag er echter in dat hij naar het verleden keek in plaats van naar de toekomst. Hij dacht dat zijn leven al voorbij was toen hij een bepaalde leeftijd bereikt had. En is dat tenslotte niet wat de maatschappij hem voorhield?

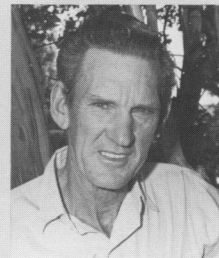
Leef in het heden en kijk naar de fantastische dingen die u nu en in de toekomst kunt doen. Vindt u dat u te oud bent om nog te veranderen? Veranderen is juist het punt waar het in het christelijke leven allemaal om draait! Laat dit uw motto zijn: „Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft” (Filipp. 4:13). U bent nooit te oud om iets te leren en nog meer te bereiken.

Het is Gods doel dat u samen met Hem over het universum regeert (Openb. 21:7). Dat betekent een eeuwigheid van buitengewone prestaties. Bedenk dat en weef een positieve instelling in uw karakter in. Er is geen enkele mens die zich niet verder kan ontwikkelen met de directe, liefdevolle hulp van onze almachtige Vader.

God zal zelfs uw kracht vernieuwen en u een nieuwe vitaliteit verschaffen: „Weet gij het niet, hebt gij het niet gehoord? Een eeuwig God is de Here, Schepper van de einden der aarde. Hij wordt noch moede noch mat, zijn verstand is niet te doorgronden. Hij geeft de moede kracht en de machteloze vermeerderd hij sterkte. Jongelingen worden moede en mat, zelfs jonge mannen struikelen, maar wie de Here verwachten, putten nieuwe kracht; zij varen op met vleugelen als arenden; zij lopen, maar worden niet moede; zij wandelen, maar wor-

„Als men ouder wordt, moet men terugkijken naar de dingen die men gedaan heeft, niet de dingen die men gemist heeft. Met andere woorden, men moet het leven positief benaderen. De toekomst is positief — en dat is iets om in gedachten te houden.”

Alfred Mayhew, 88, Maidstone, Engeland.

„Het meest bevredigende is nu dat ik door de jaren heen meer begrip heb gekregen voor andere mensen, zowel mensen van mijn eigen leeftijd als jongeren of kinderen, en dat ik meer sympathie voor hen voel en beter in staat ben om contact met hen te leggen.”

Roy North, 79, Calgary, Alberta.

„Het is essentieel dat oudere mensen hun geest actief bezig houden. Ik geloof dat het van groot belang is dat men een hobby heeft. En er zijn altijd mensen die hulp nodig hebben, en daarin kunnen actieve oudere mensen een heleboel doen.”

Elizabeth Mayhew, 66, Maidstone, Engeland.

„Ik wilde dat jonge mensen één ding zouden weten over ouder worden en oude mensen, en dat is dat ouderen begrip hebben voor de problemen van jonge mensen. Oude mensen herinneren zich de tijd dat zij zelf jong waren. En zij zouden het fijn vinden als jonge mensen hen zouden opzoeken en met hen zouden praten over hun problemen.”

Ruth Barksdale, 70, Brooklyn, New York.

„Ik zou graag willen dat jongeren weten dat wij ouderen heel veel van hen houden en dat wij willen delen in hun geluk — dat wij waardering hebben voor een gebaar van liefde, al is het maar een glimlach of een groet.”

Eglantine Trottier, 74, Point-aux-Trembles, Quebec.

„Ik geloof dat oudere mensen kunnen voorkomen dat zij ontmoedigd raken door anderen te bemoedigen. Interesseer u voor anderen, wees vriendelijk, geef uzelf, wees nederig en zorg in het algemeen dat u een christelijke houding hebt. Doe mee aan de activiteiten binnen de Kerk en breng vooral Gods wet in de praktijk, de wet van liefde. Het resultaat zal vreugde zijn, vrede, geluk, vervulling en bemoediging.”

Howard Stein, 69, Vista, Californië.

„Wanneer jonge mensen naar oudere mensen kijken, zouden zij er bij stil moeten staan dat zij op een dag ook oud zullen zijn en dat zij in de zeer nabije toekomst onze plaats zullen innemen als de oudere generatie. De tijd gaat zo snel. Men is oud voor men het weet. Eens waren wij ook jong. En het lijkt of dat pas gisteren was.”

Helene Viard, 84, St. André Les Vergers, Frankrijk.

„Wij hebben jaren ervaring achter de rug. Onze vroegere beproevingen hebben ons bewust gemaakt van onze fouten en vergissingen. Daarom wordt onze huidige kracht groter door het verleden. Wij gebruiken deze ervaring als leerproces om jongere mensen te helpen.”

Lila Stein, 65, Vista, Californië.

den niet mat” (Jes. 40:28-31).

Veel is afhankelijk van de houding die u ten opzichte van het leven aanneemt. God zal in al uw behoeften voorzien en u helpen elke hindernis te overwinnen (Matth. 6:25-33).

„Voorts, broeders, al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat” (Filipp. 4:8).

Denk aan de roeping van God. Hij heeft u speciaal uitgekozen om actief mee te doen met het belangrijkste werk van de laatste dagen van dit tijdperk. En God maakt geen vergissingen. U kunt in genade en kennis groeien, talenten ontwikkelen, overwinnen, tot het einde toe volharden en bij de terugkeer van Christus in Gods gezin geboren worden.

Doe mee

Welke rol heeft u in de Kerk en het werk van deze eindtijd? Hoe kunt u er meer bij betrokken raken?

Het belangrijkste is om u te concentreren op geven. Wees niet totaal vervuld van uw eigen problemen: uw rekeningen, uw eenzaamheid, uw ziekte. Laat God voor die dingen zorgen, en concentreer u op wat u voor anderen kunt doen.

Doe zoveel mogelijk dingen met anderen samen. Misschien bent u niet in staat om financiële steun te geven. Misschien kunt u zich niet beschikbaar stellen voor werkprojecten. Maar u kunt een opgewekte instelling behouden ten behoeve van de mensen om u heen.

„Kommer in het hart van de mens buigt het neder, maar een goed woord verblijdt het” (Spr. 12:25). Denk aan de ongelooflijke toekomst die ons in Gods Koninkrijk wacht en houd een grote voorraad van deze „goede woorden” bij de hand, waarmee u anderen kunt bemoedigen. Een vriendelijk woord kan voor iemand die in de put zit wonderen doen.

Als u dicht bij God leeft door bijbelstudie, gebed, meditatie en, als uw lichamelijke conditie dat toestaat, vasten, zult u goddelijk vertrouwen hebben en dit zal uitstralen naar anderen. U zult u ervan bewust zijn dat Jezus Christus de wereld overwonnen heeft (Joh. 16:33) en dat u aan zijn kant staat.

U zult uw beproevingen met moed

en volharding onder de ogen zien en vastbesloten zijn God in alle dingen te gehoorzamen. En denk eens aan het goede voorbeeld dat u voor anderen zult zijn.

Vindt u dat u niet genoeg steun geeft aan het werk van God? Misschien heeft u eenvoudig het geld niet om zoveel bij te dragen als u wel zou willen, en vindt u daarom dat uw aandeel te klein is.

Maar onderschat nooit de kracht van het gebed. U kunt meer doen met één diepgaand, gelovig gebed dan honderd anderen met honderd halfslachtige giften. Jakobus zei: „Het gebed van een rechtvaardige vermag veel” (Jak. 5:16).

De Bijbel bevat veel verhalen over wat gelovige gebeden voor Gods volk bereikt hebben. God hoort en beantwoordt zulke gebeden. Misschien heeft u wel meer tijd om aan gebed te besteden dan degenen die moeten werken of meer verantwoordelijkheden hebben in hun gezin.

Geef het goede voorbeeld

Paulus wijdde een gedeelte van een van zijn brieven aan oudere mensen: „Maar gij, kom uit voor hetgeen met de gezonde leer strookt. Oude mannen moeten nuchter zijn, waardig, bezadigd, gezond in het geloof, de liefde en de volharding. Oude vrouwen eveneens, priesterlijk in haar optreden, niet kwaadsprekend, niet verslaafd aan veel wijn, in het goede onderrichtende, zodat zij de jonge vrouwen opwekken man en kinderen lief te hebben, bezadigd, kuis, huishoudelijk, goed en aan haar man onderdanig te zijn, opdat het woord Gods niet gelasterd worde” (Titus 2:1-5).

Dit is geen geringe verantwoordelijkheid!

Er wordt van u verwacht dat u liefde, geduld, matigheid en de andere vruchten van Gods Geest ontwikkelt. Uw gedrag moet letterlijk heilig zijn, zoals een heilige past. En er wordt verwacht dat u een goed voorbeeld geeft en zo jongere mensen de juiste levenswijze onderwijst. Uw leeftijd en omstandigheden sluiten u op geen enkele wijze uit een actief aandeel in het werk van Gods Kerk te hebben.

Kortom, het is uw plicht om de mensen om u heen te laten weten wat het inhoudt om een ware christen te zijn. De hulp die u uw naasten geeft,

uw bemoedigende voorbeeld, uw opgewekte woorden, uw aanstekelijke glimlach, uw instelling van vertrouwen, uw gebeden en uw geloof — dit alles ligt ruim binnen uw bereik. U bent nooit te oud om dit goede zaad te zaaien.

Lees deze combinatie van belofte en gebod van God: „Geplant in het huis des Heren groeien zij [de recht-

vaardigen] in de voorhoven van onze God; zij zullen in de ouderdom nog vrucht dragen, fris en groen zullen zij zijn [in de Geest van God, in christelijke werken]” (Ps. 92:14-15).

Streef ernaar deze periode van uw leven tot uw gouden jaren te maken: de produktiefste, nuttigste, interessantste en gelukkigste jaren van uw leven! □

God en het grijze haar

Hier leest u hoe bejaarde christenen een produktiever leven kunnen hebben.

Gary King

„Iedere dag bid ik dat ik dood zal gaan!”

De spreekster was een „oude dame in een rolstoel. Het leven in een bejaardentehuis was ondraaglijk geworden.

Zij was eenzaam, verveelde zich en had een slechte gezondheid. Haar oude vrienden stierven een voor een. Haar familie zocht haar nooit meer op. Zij had geen reden meer om nog te blijven leven.

Of wel?

Verlangt God dat oude mensen hun laatste jaren verspillen door nietszeggend naar een televisiescherm te staren? Zijn mensen plotseling waardeloos geworden als ze eenmaal 65, 55 of 45 zijn, of op welke leeftijd de maatschappij hen ook afschrijft?

Het antwoord op deze vragen zou miljoenen bejaarden troost en hoop verschaffen.

Gods instelling

Ouderdom is voor God nooit een probleem geweest. Immers, wie is er

nu ouder dan de Eeuwige, de „Oude van dagen” (Dan. 7:9)?

Gods houding zou vele mensen verrassen in deze maatschappij die volkomen op de jeugd is gericht en waarin mensen met uitstekende vaardigheden en ervaring vaak gedwongen worden met pensioen te gaan.

Van Gods volk zijn er velen op gevorderde leeftijd voor een belangrijke taak uitverkoren. Mozes was bijvoorbeeld 80 en Aäron 83 toen zij de opdracht kregen Israël uit Egypte te leiden (Ex. 7:7). Abraham was 75 toen God hem voor een groots doel uit zijn land riep (Gen. 12:1-4). Noach kon zich met recht onder de ouderen rangschikken: hij was 600 toen de zondvloed over de aarde kwam (Gen. 7:6).

God roept nog steeds oude mensen om een essentiële rol te vervullen in zijn werk, waarin ieder individu met een belangrijke reden wordt geplaatst, ongeacht leeftijd of handicaps (1 Kor. 12:18). God zegt ons: „De grijsheid is een sierlijke kroon, zij wordt op de weg der gerechtigheid gevonden” (Spr. 16:31). Vele toege-

„Het is hoogst noodzakelijk om een schema te hebben en na te denken over wat u gaat doen met uw tijd. Zoek wegen om anderen te helpen en gelukkig te maken. Er is geen betere manier om uzelf te bewijzen dat u nog steeds nuttig bent.”

André Cuisiner, 77, Parijs, Frankrijk.

„Wij voelen ons niet oud op de wijze waarop jonge mensen over oud zijn denken. De tijd lijkt zo langzaam te gaan wanneer men naar de toekomst kijkt en lijkt zo vlug te zijn gegaan wanneer men naar het verleden kijkt. Jonge mensen zouden er goed aan doen om te beseffen dat de ouderdom voor ons allemaal sneller komt dan wij verwachten.”

Walter Schuricht, 69, Ojai, Californië.

„Jonge mensen kunnen een grote morele steun zijn, een ware zonnestraal, voor degenen onder ons die niet jong meer zijn, eenvoudig door ons een beetje respect en aandacht te geven.”

Reine Cuisiner, 77, Parijs, Frankrijk.

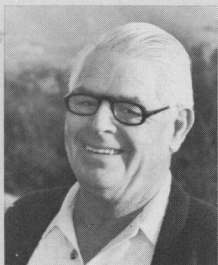

„Sommige mensen denken dat oude mensen ouderwets zijn, niet meer bij de tijd. Zij zouden moeten weten dat de huidige ontwikkelingen niet mogelijk geweest zouden zijn zonder de volharding van de ouderen, die ondanks de primitieve middelen door koppig volhouden en wijsheid de kennis hebben verzameld en de bronnen van de technologische vooruitgang.”

Louis Besnard, 74, Bebeil, Quebec.

„Het is moeilijk om jongere mensen te laten voelen wat het is om oud te zijn. Maar ik zou willen dat zij zouden beseffen wat wij doorgemaakt hebben. Wij hebben een heleboel meegemaakt, weet u. En ik hoop dat ons voorbeeld hun een idee geeft van hoe het zal zijn.”

Carl Mollonex, 72, Highland, Californië.

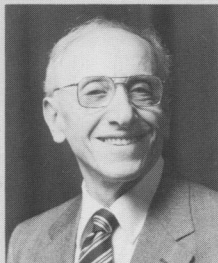

„Ik zou willen dat jongeren zouden begrijpen dat ouderdom samen gaat met ervaring en dat oudere mensen die hen proberen te leiden dit doen om hen te helpen de problemen en het verdriet te vermijden waarvan die oudere persoon weet dat het op het levenspad ligt. Ervaring is de beste leermeester, maar die ervaring hoeft niet noodzakelijk de ervaring van de jongere zelf te zijn.”

Thomas Faunce, 67, Santa Barbara, Californië.

„Een belangrijk punt dat ouderen in gedachten moeten houden, is dat hun ouderdom hun als geschenk gegeven is. Het kan ontmoedigend zijn, en dat is het vaak ook, om altijd terug te kijken naar wat geweest is. Wij moeten onze blik richten op wat voor ons ligt, vooral als christenen, om meer te leren over de wegen van God.”

Hans Mayer, 72, Queens, New York.

„In mijn jeugd waren wij meer op het gezin gericht, en onze pleziertjes en ontspanning vonden wij thuis. Moeders waren thuis als hun kinderen thuis waren. Vaders namen hun verantwoordelijkheid serieus op. Materiële dingen waren veel minder belangrijk.”

Virginia Faunce, 66, Santa Barbara, Californië.

wijde leden van de Kerk zijn in de 70, 80 of 90 — een handjevol is zelfs meer dan 100 jaar oud.

Waarom zou God iemand op gevorderde leeftijd roepen, of met zo iemand werken? Juist mede door de wijsheid en ervaring die in die jaren verzameld zijn.

Zoals in Titus 2:1-5 verklaard wordt, zijn het juist de christenen op leeftijd die de geweldige capaciteiten hebben om te onderrichten en een goed voorbeeld te geven.

Jongelui, wanneer hebben jullie voor het laatst geprofiteerd van de ervaring van oude mensen? Ik herinner me nog steeds veel van de verhalen die mijn oma, een gewezen lerares, me verteld heeft. Als klein jongetje genoot ik ervan om met mijn grootvader te gaan wandelen en zijn sterke, verweerde hand vast te houden terwijl hij mij liet delen in zijn vele ervaringen als smid.

God gebiedt ons naar de wijsheid van oude mensen te luisteren (Spr. 23:22-23). Leviticus 19:32 zegt ons: „Voor het grijze haar zult gij opstaan en aan de oude zult gij eer bewijzen en voor uw God zult gij vrezen: Ik ben de Here.” Wanneer wij oude mensen bezoeken, moeten wij hen met respect behandelen en van hun wijsheid profiteren. God zal geen oneerbiedigheid tolereren (1 Tim. 5:1).

Als deze principes niet in acht genomen worden, kan dit verschrikkelijke gevolgen hebben. In 1 Koningen 12 wordt bijvoorbeeld het verhaal verteld van Rechabeam, de zoon van Salomo, die de moeilijke beslissing moest nemen of hij de hoge belastingen zou handhaven die gedurende de regering van zijn vader zwaar op het land Israël hadden gerust. De loyaliteit van het volk stond op het spel (vers 3-4).

Wijsheid verworpen

Na drie dagen bedenktijd gevraagd te hebben om deze kwestie te overwegen, consulteerde koning Rechabeam eerst de ouden die Salomo gediend hadden: „Wat raadt gij dit volk te antwoorden? Zij zeiden tot hem: Indien gij heden een knecht van dit volk wilt zijn en hen dienen, en in uw antwoord goede woorden tot hen spreekt, dan zullen zij voor altijd uw knechten zijn” (vers 5-7).

Rechabeam was echter niet tevre-

den met de stem van de ervaring. Het advies van de jonge mannen, hoe verkeerd ook, was meer naar zijn zin: „De jonge mannen die met hem opgegroeid waren, zeiden tot hem: Dit moet gij zeggen tot dit volk dat tot u gesproken heeft: uw vader heeft ons juk zwaar gemaakt, maar geef gij ons verlichting, — dit moet gij tot hen spreken: mijn pink is dikker dan mijns vaders lendenen. Welnu, mijn vader heeft u een zwaar juk opgelegd, maar ik zal uw juk nog verzwaren; mijn vader heeft u met zwepen getuchtigd, maar ik zal u tuchtigen met gesels. Op de derde dag kwam Jerobeam met het gehele volk tot Rechabeam, zoals de koning gesproken had: Komt overmorgen bij mij terug. Toen gaf de koning aan het volk een hard antwoord; hij verwierp de raad die de ouden hem gegeven hadden” (vers 8-13).

Het gevolg was een burgeroorlog waarin Israël in twee verschillende landen opgesplitst werd, waarbij het grootste onder de heerschappij van Jerobeam kwam (vers 19-20). Het zou de moeite waard geweest zijn naar het advies van de ouden te hebben geluisterd.

Een produktieve levensperiode

Is het de wil van God dat wij ons geheel in onszelf keren zodra wij een bepaalde leeftijd hebben bereikt? Moeten wij ooit stoppen met leren en dienen?

De gelijkenis van de talenten in Mattheüs 25 toont aan dat wij in kennis en karakter moeten blijven groeien. God was zeer ontstemd toen de man die, weliswaar, maar één talent had, zijn potentieel niet volledig had benut (Matth. 25:24-30).

Hoe kunnen oudere mensen een produktiever, bevredigender en zekerder leven leiden? Hier volgen vier manieren om dit te bereiken.

1) *Wees voorzichtig in financieel opzicht.* Spreuken 6:6-8 toont ons het principe van sparen door het voorbeeld van de mier die ijverig voorraden aanlegt voor de wintermaanden.

In deze moeilijke tijden hebben oude mensen vaak financiële zorgen. Zelfs de verschillende sociale voorzieningen van de overheid kunnen niet ieder probleem oplossen.

Vele oude mensen zijn in staat hun inkomen te verhogen door eigenge-

(Zie verder pagina 16)

De vergeten wet van financieel succes

Weinig mensen weten dat financieel succes wordt geregeld door een levende, dynamische wet van God. Nog minder mensen geloven werkelijk Gods belofte diegenen te zegenen die deze wet naleven.

U kunt u niet veroorloven onbekend te zijn met deze fundamentele wet van financieel succes — en van de geestelijke implicaties ervan! Laten wij de bijbelse waarheid over deze vergeten wet van God begrijpen.

1. Openbaart God zich als de Schepper en Eigenaar van alles wat wij om ons heen zien? Joh. 1:1-3; Ps. 24:1; Job 41:2. Is al het goud en zilver van God? Hagg. 2:9.

God heeft alles geschapen, en op grond daarvan is Hij de eigenaar van alles. Daarom is God tevens de eigenaar van alles wat de mens op Gods aarde produceert.

Gods financiële wet is te vergelijken met een contract. Hij wil ons doen begrijpen dat wij in een compagnonschap met Hem samenwerken. Hoe?

De Schepper staat ons toe op de aarde te wonen en te werken — het land te bebouwen en het voedsel dat wij eten voort te brengen. Hij staat ons toe zijn grondstoffen te gebruiken voor de vele producten die wij gebruiken. God verlangt evenwel van ons dat wij een klein deel van wat wij produceren of verdienen aan Hem teruggeven. En dit kleine aandeel wordt op zijn beurt ook weer ten behoeve van de mensheid aangewend.

2. Was de aartsvader Abraham God gehoorzaam? Gen. 26:5. Hoe eerde hij de Schepper en Eigenaar van alle dingen? Gen. 14:17-20; Hebr. 7:1-4. Werd Abraham gezegend? Hebr. 7:6.

Abraham betaalde tienden! Hij gaf *een tiende deel* van de oorlogsbuit aan Melchizedek, destijds Gods vertegenwoordiger op aarde. Uit de context van deze verzen in Genesis blijkt dat God zijn deel ontving voordat aan anderen iets van de goederen ter beschikking werd gesteld. Op deze wijze erkende Abraham dat God de bron van al zijn zegeningen was.

3. Was Melchizedek Gods dienaar? Gen. 14:18; Hebr. 7:1.

In de Bijbel wordt geopenbaard dat tiendenbetaling Gods systeem voor het financieren van zijn werk is. Honderden jaren voor het Levitische priesterschap werd het werk gedaan door Melchizedek, die niemand minder was dan het lid van Gods gezin dat later Jezus Christus werd. Melchizedek was in de tijd van

de aartsvaders Gods vertegenwoordiger op aarde, en Hij ontving de tienden van Gods trouwe dienstknechten.

4. Wat beloofde Jakob, Abrahams kleinzoon, aan God met zijn inkomen te zullen doen? Gen. 28:20-22. Was hij voorspoedig? Gen. 30:43.

5. Na Israëls bevrijding uit Egypte leidde God het volk naar de berg Sinaï. Daar instrueerde Hij Mozes om zijn wetten formeel op schrift te stellen, met inbegrip van een gebod inzake de tiende. Aan wie en met welk doel moest het volk tienden betalen? Num. 18:21, 24.

Melchizedek (Christus, de „Here” van het Oude Testament) selecteerde de Levieten als zijn dienaren. In die tijd was er echter niet de opdracht het Evangelie te verbreiden. De Levieten moesten alleen het volk de letter van Gods wetten onderwijzen en de rituelen en offeranden verrichten. Het volk werd geboden de tienden van hun opbrengst naar de Levieten te brengen. Christus (Melchizedek) droeg aldus aan de Levitische priesters de ontvangst van de tienden op om in hun levensonderhoud te voorzien.

6. Toont het zevende hoofdstuk van het boek Hebreëen aan dat tiendenbetaling niet ceremonieel of levitisch is, daar het stamt van vóór de geboorte van Levi? Hebr. 7:5, 8-10.

Hebreëen 7 maakt duidelijk dat er reeds tienden werden betaald lang voordat God door middel van Mozes de burgerlijke wet van het oude Israël instelde. Omdat tiendenbetaling niet met de Levieten begon, eindigde het dan ook niet toen het Levitische priesterschap eindigde.

In plaats daarvan veranderde God, volgens Hebreëen 7:11-17, het priesterschap weer in het geestelijke priesterschap van Melchizedek. Het Levitische priesterschap werd vervangen door het priesterschap van Jezus Christus, d.w.z. het priesterschap van Melchizedek werd hersteld. Derhalve vond er tevens een verandering plaats met betrekking tot *wie* de tienden in ontvangst moet nemen (vers 12). Christus heeft zijn nieuwtestamentische dienaren gemachtigd de tienden aan te nemen teneinde het geestelijke werk van Gods Kerk te financieren!

Het tijdperk van het Nieuwe Testament begon toen Melchizedek (Christus), onze eeuwige Hogepriester (Hebr. 7:3; 4:14-16), sterfelijk werd, opdat Hij voor de zonden van de mensheid geofferd kon worden en de heilige Geest ter beschikking kon stel-

len aan degenen die door God worden geroepen.

7. Wat is de opdracht van Jezus Christus aan zijn dienaren? Matth. 28:19-20; Markus 16:15. Welk Evangelie zouden zijn dienaren in deze eindtijd prediken? Matth. 24:14.

Jezus Christus kwam om een geestelijk priesterschap in te stellen. Het is een priesterschap van behoud, van profetie en van waarschuwing, en ook van goed nieuws: van het profeteren van zijn glorieuze terugkeer als wereldheerser om de mensheid voor zelfvernietiging te behoeden en wereldvrede te brengen.

In deze chaotische dagen aan het einde van dit tijdperk bereikt Gods Kerk miljoenen mensen overal ter wereld met de boodschap van Jezus Christus. Het is een enorme onderneming die niet alleen financiële ondersteuning vereist van honderden dienaren en andere medewerkers, maar ook van dure technische faciliteiten (radio, televisie, drukpersen) ten behoeve van de verkondiging aan alle volken van Jezus' Evangelie van het komende Koninkrijk van God!

Vandaag voorziet God in de financiering van het wereldomvattende werk van zijn Kerk door hetzelfde systeem dat Hij al duizenden jaren gebruikt: het systeem van tiendenbetaling.

8. Bevestigde Jezus Gods tiendenwet? Matth. 23:23 en 24 het eerste gedeelte.

Jezus zei dat geestelijke kwaliteiten als rechtvaardigheid, liefde, barmhartigheid en geloof belangrijker zijn dan het nauwgezet betalen van tienden over ieder plantje in uw tuin — te meer als die nauwgezetheid tot eigengerechtigheid leidt. Christus zei evenwel het andere *niet* na te laten — niet te verzuimen de volledige tiende te betalen.

9. Toonde de apostel Paulus duidelijk aan dat het nieuwtestamentische werk van Jezus evenzeer ondersteund moet worden als de Levieten van het oude Israël? 1 Kor. 9:7-14, i.h.b. vers 13 en 14.

10. Op welke wijze stelen de mensen letterlijk van God? Mal. 3:7-12, i.h.b. vers 8 en 9.

Wie kan zich veroorloven God te beroven? Stelen van God is een ernstige kwestie!

Al is tiendenbetalen het geven van een tiende deel van het inkomen aan God, dit tiende deel is *niet iets van u* wat u geeft, aangezien het Gods eigendom is.

In de Hof van Eden reserveerde God één enkele boom voor zichzelf. Adam en Eva hadden niet het recht ervan te eten. Satan wist hen er echter van te overtuigen dat zij deze boom eveneens mochten gebruiken (Gen. 3:1-6). Toen zij de vrucht van die verboden boom namen, zondigden zij: zij stalen van God. Evenzeer zondigen wij, als wij het tiende deel van ons inkomen dat God toebehoort, achterhouden.

Vandaag wil dezelfde duivel ons doen geloven dat ons *gehele* inkomen van ons is. Geloof het niet!

Van de eerste tiende van onze verdiensten heeft God het eigendomsrecht; ze is gereserveerd voor Hem, om door zijn dienaren te worden gebruikt zoals Hij aangeeft. Het is onze verantwoordelijkheid Gods

eerste aanspraak op deze eerste tiende van ons inkomen te erkennen door deze te betalen aan zijn vertegenwoordigers: degenen aangaande wie wij hebben bewezen dat zij Gods werk op aarde doen.

11. Wat is het gevolg van het schenden van deze fundamentele financiële wet van God? Mal. 3:9. Hoe kan men zich van deze financiële vloek bevrijden? Vers 10.

12. Waartoe daagt God ons uit om Hem te beproeven — om te zien of Hij ons werkelijk zal zegenen? Vers 10; Spr. 3:9-10.

Het komt eenvoudig hierop neer: betaal aan God wat u Hem schuldig bent — de tiende die van Hem is — en Hij zal u met zegeningen belonen. God belooft niet dat Hij u miljonair zal maken, maar als u ijverig werkt en Hem trouw zijn aandeel terugbetaalt, Hem tot uw financiële compagnon maakt, dan zal Hij met u samenwerken en uw inspanningen zegenen. God zal ervoor zorgen dat uw compagnonschap met Hem voorspoedig is.

13. Wat moet onze houding zijn bij het betalen aan Gods vertegenwoordigers van de tiende die Hem toebehoort, en ook bij het geven van offers („de heffing” — Mal. 3:8) overeenkomstig onze draagkracht? 2 Kor. 9:6-7.

Een vrijgevige instelling is essentieel voor Gods levenswijze van „geven”. God is een gulle gever! Hij wil dat zijn kinderen eenzelfde gulheid aan de dag leggen binnen de mogelijkheden van hun relatief beperkte middelen.

14. Belooft God automatische zegeningen als men zijn levenswijze van „geven” volgt? Spr. 11:24-25; Lukas 6:38; Gal. 6:7.

15. Welke belangrijke geestelijke principes openbaarde Jezus Christus inzake het gebruik van ons geld? Matth. 6:19-21.

Geestelijke „schatten in de hemel” verzamelen is veel belangrijker dan fysieke welvaart. Maar God belooft beide! Waarom beproeft u God niet door volgens deze belangrijke wet te handelen? Laat God uw financiële compagnon zijn. Plaats Gods tiende, uw offers en uw hart in het grote plan dat Hij op aarde verwezenlijkt en ontvang zijn zegen.

Voor een uitgebreide studie van het onderwerp tiendenbetaling kunt u ons schrijven om het gratis boekje *Het einde van uw financiële zorgen*. □

AMBASSADOR COLLEGE
Bijbel-CURSUS

SCHRIJF U IN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS

De korte studie die u zojuist hebt voltooid is een voorbeeld van de studiemethode die in de lessen van de Schriftelijke Cursus van Ambassador College wordt gehanteerd. De Bijbel is het boeiendste, het meest uitdagende boek dat ooit werd geschreven, en de boodschap ervan is aan u gericht! Indien u zich op deze gratis cursus wilt inschrijven, schrijf ons dan.

Bent u gelukkig als een christen?

Ware christenen behoren de gelukkigste mensen ter wereld te zijn.

Stanley M. McNeil

Is het mogelijk om in deze wereld gelukkig te zijn?

De meeste mensen zijn het niet, omdat zij niet weten wat waar geluk is.

De meeste mensen denken dat geluk iets is dat men krijgt door het zichzelf aangenaam te maken, hetzij door middel van fysieke gemakken als voedsel, een dak boven het hoofd en materiële bezittingen of door middel van psychische zaken zoals geaccepteerd en gewaardeerd worden.

En steeds meer mensen die er niet in slagen langs deze wegen gelukkig te worden, nemen hun toevlucht tot alcohol, drugs en andere vormen van escapisme om voor korte tijd te ontsnappen aan de ongelukkigheid en de doelloosheid van hun bestaan.

Maar vreugde die opgeroepen wordt door fysieke genoegens is slechts tijdelijk en heeft niets te maken met werkelijk gelukkig zijn.

In een aantal van zijn laatste instructies aan zijn discipelen openbaarde Jezus Christus hoe wij waarlijk gelukkig kunnen zijn: „Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde. Dit heb Ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde” (Joh. 15:10-11).

God wil dat wij werkelijk gelukkig zijn. Hij verklaart dat wij dit alleen kunnen bereiken door Hem te gehoorzamen, zodat wij delen in zijn

eigen vreugde. Ware vreugde, de vreugde waar Gods levenswijze van doortrokken is (Ps. 16:11), kan alleen van God komen.

God geeft ons een overmaat van deze vreugde als wij ons aan zijn levenswijze onderwerpen en de vrucht van zijn Geest gaan dragen (Gal. 5:22). Vanaf het moment dat wij ons werkelijk tot God keren, behoort ons geluk zich voortdurend te verdiepen.

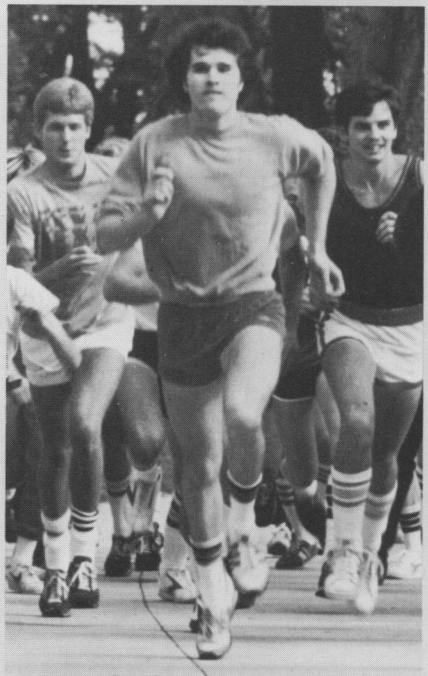
Blik op de toekomst

Om gelukkig te zijn, behoren wij onze blik op de toekomst te richten. Wij moeten ons richten op het doel van het ontwikkelen van karakter en op het einddoel van Gods plan met ons. God laat ons fysieke problemen doormaken om ons te helpen groeien.

Als wij de grote lijnen voor ogen houden, kunnen wij geduldig en opgewekt moeilijkheden het hoofd bieden (1 Petr. 1:6-7; Jak. 1:2-4).

De apostel Paulus was een man die zich zelfs in ernstige moeilijkheden verheugde. Ondanks verschrikkelijke vervolging, geseling, gevangenschap, schipbreuken, een slechte gezondheid en andere persoonlijke beproevingen bij het uitvoeren van Gods grote opdracht, bleef hij gelukkig, ook al leed hij lichamelijk.

Paulus was geestelijk gericht. Lichamelijk was hij uitgeput, maar toch was hij uitzonderlijk gelukkig omdat hij het resultaat zag van wat God met hem deed (2 Kor. 6:10).

Foto's, vanaf boven: Good News; Jerry Patillo; Hal Finch

Bovendien hielp Paulus anderen om vreugde te beleven (2 Kor. 1:24), en toonde hij aan dat christenen hun denken moeten beheersen en een positieve, verheffende instelling behoren te ontwikkelen (Filipp. 4:8).

Paulus waarschuwde ook tegen de dwaasheid om te vluchten in dingen als overmatig drankgebruik. Wij behoren vervuld te zijn van de heilige Geest door te mediteren over Gods plan en door dankbaar te zijn (Ef. 5:18-20). Met de hulp van Gods kracht was Paulus in staat om onder alle omstandigheden gelukkig te zijn.

Werk naar geluk toe

Wij kunnen niet van de ene dag op de andere gelukkig zijn. Wij behoren er naartoe te werken.

Wij worden gewaarschuwd ons te hoeden voor het valse geluk dat het resultaat is van het voldoen aan fysieke of psychische verlangens. Ook zonde kan tijdelijk genot verschaffen (Hebr. 11:25), maar zij geeft een hol, onbevredigend resultaat (Pred. 2:11).

De levenswijze van God is de levenswijze van *geven*. Dat betekent dat wij vreugde zullen opbouwen door liefde en geluk te *geven* aan God en onze medemensen.

De levenswijze van geven vereist dat wij onze natuurlijke menselijke neiging tot zelfzucht overwinnen. Geven vraagt vaak grote inspanning. Jezus zei dat wij de eeuwige vreugde alleen zullen verkrijgen als wij ons volkomen inzetten om te overwinnen (Matth. 25:21, 23).

Jezus vergeleek zijn eigen dood en in analogie hiermee ook het proces van bekering met de onvermijdelijke pijn van een vrouw bij de geboorte van haar kind. Als de baby eenmaal geboren is, wordt de herinnering aan de pijn uitgewist. Jezus heeft gezegd dat de pijn en de zorgen die samengaan met de christelijke groei altijd resulteren in een diepere vreugde, „en niemand ontnemt u uw blijdschap” (Joh. 16:20-23).

Met andere woorden, als wij onze menselijke natuur overwinnen door deze te vervangen door Gods karakter, kunnen wij een enorme hoeveelheid geluk oogsten.

Een voorbeeld voor ons

In deze tijd moeten wij de kracht

van Gods Kerk nastreven zoals zij die in de tijd van de apostelen bezat. De vroege christenen kenden, ondanks vervolgingen, ware vreugde.

Laten we eens kennis maken met een lid van de Kerk uit de eerste eeuw, Rode (zie Hand. 12).

Het waren moeilijke jaren voor de jonge Kerk. De christenen werden van regeringswege vervolgd door het geweld van koning Herodes en Jakobus, de broer van Johannes, was gedood. Omdat deze zinloze moord door het publiek werd toegejuicht, besloot Herodes Petrus gevangen te zetten, ongetwijfeld met de bedoeling om ook hem ter dood te brengen.

De Kerk had net een apostel verloren, en nu werd het leven van Petrus, de voornaamste apostel, bedreigd. Wat moesten zij doen? Zij reageerden door vurig en onafgebroken te bidden voor de vrijlating van Petrus. Onder hen was ook Rode.

God reageerde op wonderbaarlijke wijze door een engel te zenden om Petrus te wekken, zijn ketenen te verbreken, de gevangenispoort te openen en hem naar de stad te leiden.

Petrus ging rechtstreeks naar het huis waar de leden nog steeds in gebed bijeen waren, en klopte aan.

U kunt zich Rode's opgetogenheid voorstellen! De Bijbel verklaart: „Toen zij de stem van Petrus herkende, deed zij van blijdschap het voorportaal niet open, maar liep naar binnen om mede te delen, dat Petrus voor het portaal stond” (Hand. 12:14).

Rode was te zeer buiten zichzelf van vreugde om de deur open te doen. Nadat zij met haar hele hart gebeden had voor de vrijlating van Petrus, gaf de reactie van God haar veel reden tot blijdschap.

Verhoord gebed zou op ons allemaal deze zelfde uitwerking moeten hebben, vooral als wij bidden voor het Werk dat God doet.

Een andere belangrijke reden voor het werkelijk gelukkig zijn in de vroege Kerk was de duidelijke waardering van de leden voor Gods waarheid. Jezus beschreef deze vreugde als die van na het vinden van een „kostbare parel” (Matth. 13:45-46). Paulus gaf de volgende beschrijving van de instelling van de Kerk: „En gij zijt navolgers geworden van ons en van de Here en gij hebt het woord onder zware verdrukking met blij-

schap des Heiligen Geestes aangenomen" (1 Thess. 1:6).

Wij behoren nu deze zelfde instelling te hebben, vooral in het licht van de vele waarheden die God aan zijn Kerk heeft geopenbaard. Jezus spoort zijn volgelingen krachtig aan om nooit de liefde voor de kennis die Hij heeft gegeven te verliezen (Openb. 2:4).

Harmonie onder christenen

Een ander aspect dat deze leden van de vroege Kerk veel geluk bezorgde, was hun eenheid. Naarmate „zij bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap", werden zij „met blijdschap en eenvoud des harten" één (Hand. 2:42, 46). Zij hadden allen dezelfde leider, dezelfde geest en dezelfde levenswijze. Gods doel was voor hen belangrijker dan alle andere dingen.

Zij beseften dat hun verantwoordelijkheid bestond uit de steun aan Gods uitverkoren apostelen bij het verspreiden van de boodschap van het Evangelie, en zij waren door Gods regering in de Kerk verenigd (Ef. 4:4, 11-16). Deze eenheid veroorzaakte grote liefde en betrokkenheid. Ieder lid verheugde zich als hij zag hoe een ander zegeningen ontving (1 Kor. 12:26). Op deze wijze werd het geluk van een enkeling verveelvoudigd door allen gedeeld.

Als wij iedere neiging tot onafhankelijkheid en afzondering van het werk dat God door zijn Kerk verricht overwinnen, kunnen wij meer van het geluk ervaren dat God voor ons heeft bestemd. „Zie, hoe goed en liefelijk is het dat broeders eendrachtig bij elkander wonen" (Ps. 133:1, *Luth. Vert.*).

Naast eenheid en saamhorigheid is er nog een geestelijke hoedanigheid die geluk verschaft: het in vriendschap verbonden zijn met gastvrijheid. De oorspronkelijke christenen zochten elkaar zo vaak mogelijk op, hadden gezamenlijke maaltijden en ontwikkelden zo een liefdevolle relatie. Paulus zei daarover dat de dienaren het steun gevend vonden dat de leden samen dienden en in alles deelden (2 Kor. 7:13).

Bij een bepaalde gelegenheid zamelden de leden in een door armoede geteisterd gebied zelfs goederen in om de gemeente in Jeruzalem tijdens

een periode van droogte te helpen. De leden gaven meer dan zij konden missen en smeekten Paulus zelfs om hun hulp aan te nemen (2 Kor. 8:3-4).

Door deze opmerkelijke instelling van geven om anderen te helpen leerden de leden van de Kerk van God de betekenis kennen van werkelijk gelukkig zijn. Het is zaliger te geven dan te ontvangen (Hand. 20:35). Liefde betuigen schenkt de gevende partij veel geluk.

Deze spontane christenen kenden bovendien nog de vreugde van de instelling van berouw en bekering. Ware vreugde begint bij werkelijke bekering: een volkomen overgave aan de wil van God. Ook verkrijgen wij grote vreugde als wij ons blijven bekeren als God ons terechtwijst (2 Kor. 7:9-10), en onze liefdevolle God zal ons terechtwijzen wanneer dat nodig is. Deze correctie is op zich niet plezierig, maar een berouwvolle reactie zal dat wel zijn (Hebr. 12:11).

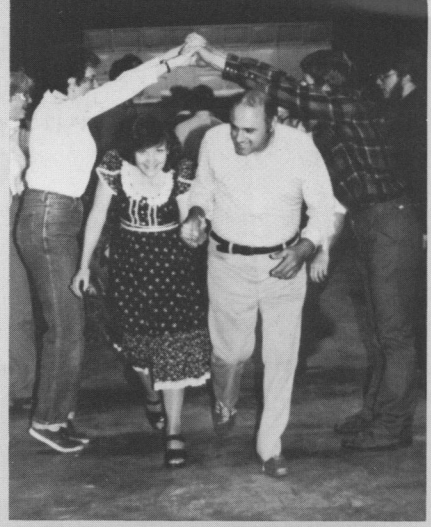
Dit soort geluk kan nooit verkregen worden door aan onze fysieke verlangens te voldoen of aan onze eigen levenswijze vast te houden. Het geluk van een nederige en gehoorzame instelling kan alleen van God komen. Niets dat wij doen kan ons of God werkelijk gelukkig maken, tenzij wij deze instelling hebben (Ps. 51:18-19; Jes. 66:2).

Onze huidige mogelijkheden

Wij hebben in deze tijd precies dezelfde mogelijkheden als de leden van de vroege Kerk uit het Nieuwe Testament.

Jezus heeft gezegd dat zijn volgelingen het licht der wereld zouden zijn: „Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken" (Matth. 5:14-16). Er is niets dat een dag zonniger maakt voor een mens dan het contact met een verwekte zoon van God die onzelfzuchtig gelukkig is — die dezelfde vreugden kent als de leden uit de apostolische tijd.

Als u werkelijk gelukkiger wilt zijn, kunt u daar zelf iets aan doen. Onderzoek uw prioriteiten en uw denken. Besluit noodzakelijke veranderingen aan te brengen, zodat u meer van het duurzame geluk kunt uitstralen waarin God u wil laten delen. □

Foto's, vanaf boven: John McMullin Jr.; Good News; David Hulme

De Les van de Tempel van Baäl

*De ruïnes van een oude tempel in de woestijn
vormen een belangrijke boodschap voor ons.*

Keith W. Stump

De eerste indruk van de ruïnes van de stad is onvergetelijk.

Als men de oude plaats nadert, begint de weg zich om lage heuvels te kronkelen. Een laatste bocht en plotseling kijkt u neer op een spectaculaire verzameling pilaren en muren die zich uitstrekt in de woestijn: de ruïnes van het befaamde Palmyra.

Wat moet dit een enorme stad geweest zijn!

Terwijl u uitkijkt over de uitgestrekte ruïnes die geblakerd worden door de brandende woestijnzon, probeert u deze rijke oude oasestad te reconstrueren: de straten en de zuilen, de rijk versierde huizen, de ruime binnenplaatsen en drukke marktplaatsen.

Eeuwenlang hebben reizigers bereidwillig hun leven op het spel gezet om een glimp op te vangen van deze opmerkelijke ruïnes.

Ondanks al hun pracht zijn deze door de eeuwen geteisterde overblijfselen slechts een vage weerspiegeling van de vroegere grandeur van de stad. Eens lag Palmyra — de legendarische „Bruid van de Woestijn” — aan een oude handelsroute, halverwege de Syrische kust en de vallei van de Eufraat. Binnen haar muren bloeide een rijke cultuur. Haar handel ging tot ver over de grenzen. De karavanen brachten op hun kamelen goederen

binnen uit het verre India, Egypte en Rome.

Tegenwoordig is de stad al lange tijd verlaten en zijn er nog slechts

vage echo's van de oude faam, rijkdom en pracht. Palmyra ligt eenzaam in het centrum van het moderne Syrië. Er ligt meer dan 160 kilometer woestijn tussen de stad en haar dichtstbijzijnde grote buurstad.

De aanbidding van Baäl

De oorspronkelijke naam van Palmyra is Tadmor. De naam *Tadmor* wordt voor het eerst genoemd in de Assyrische inscripties uit de regering van Tiglath-pileser I (1115-1070 v.Chr.). Later herdoopten de Grieken en Romeinen de stad en noemden haar Palmyra, de „Palmenstad”.

Voor zover bekend waren de eerste inwoners van de stad Kanaänieten. Later kwamen er Arameeërs, die zich weer vermengden met Arabische volken. Toen Petra, de rijke stad van de Nabateërs, in het begin van de tweede eeuw gevallen was, werd Palmyra

het belangrijkste handelscentrum in Noord-Arabië.

Onder koningin Zenobia beleefde de stad haar gouden eeuw. Zij bevrijdde de stad voor korte tijd van de Romeinse overheersing, maar werd in 272 door keizer Aurelianus in ballingschap naar Rome gevoerd. Het daaropvolgende jaar werd de palmenstad door de Romeinse legioenen opnieuw ingenomen en verwoest.

Onder de ruïnes van het oude Palmyra bevindt zich ook de tempel van Baäl.

De god Baäl werd door vele volken in het Nabije Oosten aanbeden. *Baäl* is het Kanaänitische woord voor „meester” of „heer”. De meervoudsvorm van het woord Baäl — Baälīm — wordt vaak gebruikt als collectieve aanduiding voor goden of afgoden.

De Hebreëen namen de aanbidding van Baäl van de Kanaänieten over. In het Oude Testament staan vele verwijzingen naar deze afgodendienst. In Richteren 2:11 staat bijvoorbeeld opgetekend: „Toen deden de Israëlieten wat kwaad is in de ogen des Heren en gingen de Baäls dienen.” De richter Gideon, daarentegen, wierp het altaar van Baäl omver (Richt. 6).

De slechte koningin Izebel introduceerde aan het hof van Achab op grote schaal de aanbidding van Baäl. De dramatische confrontatie tussen Elia en de priesters van Baäl is opgetekend in 1 Koningen 18. Hier uitte Elia de uitdaging: „Indien de Here God is, volgt

Hem na; maar indien het de Baäl is, volgt hem na" (vers 21).

Men bleef echter Baäl aanbidden. Later veroordeelde Jeremia het volk van Juda omdat zij hun zoons als brandoffers voor de Baäl verbrandden (Jer. 19:5).

De tempel van Baäl

In het oude Palmyra werd Baäl aanbeden als Baälsjemin, „de Heer des Hemels". Hij was het equivalent van de griekse god Zeus. (In de stad stond ook een tempel voor Bel, de beschermgod van Babylon.)

De tempel van Baäl in Palmyra was

De tempel van Baäl staat eenzaam in de verlaten woestijn, een welsprekende getuigenis van de uiteindelijke nutteloosheid van de valse godsdiensten.

al ontworpen in de tijd van keizer Tiberius (14 tot 37 n.Chr.), maar werd pas vele tientallen jaren later ook werkelijk gebouwd, ongeveer 320 meter ten noorden van het amfiteater van de stad.

In zijn gloriëtijd was de tempel van Baäl een magnifiek gebouw. Zelfs in deze tijd zijn archeologen het erover eens dat de tempel een van de aantrekkelijkste en best geconserveerde monumenten van de stad is. Het stond alom bekend als centrum voor de aanbedding van Baäl.

De tempel heeft een zuilengang van zes zuilen. Op een van de zuilen bevindt zich een inscriptie die verklaart dat de tempel gebouwd is „ter ere van Baälsjemin, Heer des Hemels en God van Vruchtbaarheid en Stormen en Regens". Voor deze zuilengang staat het altaar.

In het afgescheiden binnenste gedeelte van de tempel bevond zich het beeld van de godheid. Dit binnenste heiligdom was alleen voor de priesters van Baäl toegankelijk.

De Baälcultus was bijzonder populair. De rituelen omvatten het offeren van dieren, 'heilige prostitutie' en losbandig dansen.

Maar nu is de tempel van Baäl een verlaten ruïne, zoals alle tempels van Baäl in het Nabije Oosten. Geen enkele priester brengt meer offers op de altaren, bidt in het heiligdom of onderwijst discipelen.

Men kan evenwel nog steeds van de tempel van Baäl een belangrijke les leren.

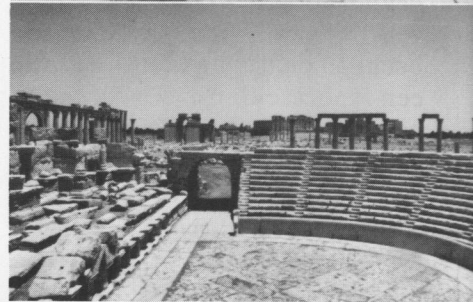
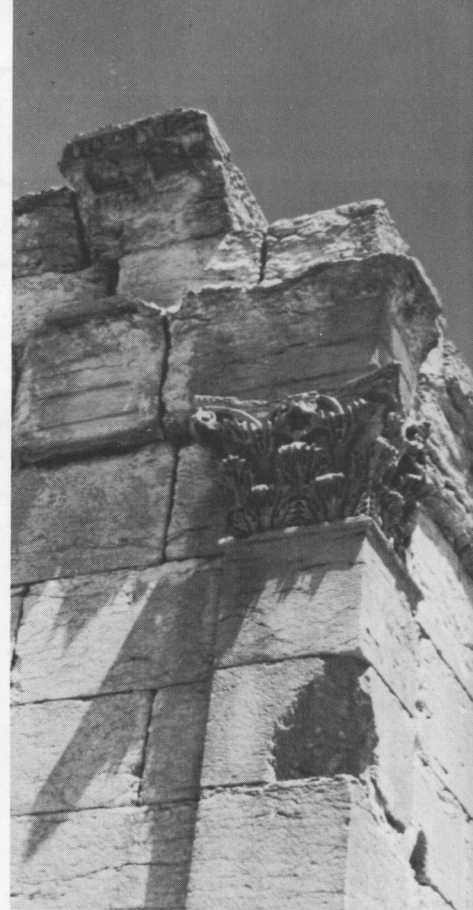
Symbol van valse religie

De tempel in Palmyra symboliseert het uiteindelijke lot van alle valse religies. Deze eens zo bloeiende tempel is evenals de religie die hij diende verlaten en vervallen; zijn oude pracht en praal door de eeuwen heen verbleekt. Zijn pilaren zijn aangetast door de tand des tijds, zijn binnenplaatsen liggen vol puin.

Evenals de woestijn die de tempel omringt, is de aanbedding van Baäl dor en vruchteloos gebleken. Evenals het oude Babylon, de oorsprong van de valse godsdiensten, is de tempel de verblijfplaats geworden van honden en woestijnreptielen (verg. Jes. 13:19-22). Ook het bord dat de weg naar de tempel wijst is verweerd.

En wellicht van de grootste betekenis: de toegang tot het binnenste heiligdom is tegenwoordig afgesloten door een zware deur met een groot metalen slot. Men kan door de tralies kijken, maar niet naar binnen gaan. De weg naar de valse aanbedding is afgesloten, en dit symboliseert de snel naderbij komende tijd waarin de hele wereld zal doen wat Israël deed in de dagen van Samuël: „Daarop deden de Israëlieten de Baäls . . . weg en dienden de Here alleen" (1 Sam. 7:4).

De afgesloten tempel van Baäl is ook een voorafschaduw van het lot

van Satan, de vader van de valse godsdiensten, die gebonden zal zijn (Openb. 20:1-3).

De tempel van Baäl staat eenzaam in de verlaten woestijn, een welsprekende getuigenis van de uiteindelijke nutteloosheid van de valse godsdiensten.

Een nieuwe Tempel in aanbouw

De vervallen tempel van Baäl staat in schril contrast met een andere Tempel, een Tempel waaraan zelfs terwijl u dit leest wordt gebouwd.

Deze nieuwe Tempel zal nooit vervallen. Hij wordt gebouwd van zorgvuldig uitgezocht materiaal, en met onfeilbare precisie geconstrueerd.

Die Tempel is de ware Kerk van God.

God bereidt een uitverkoren volk voor dat de geestelijke Tempel zal vormen waarnaar Jezus Christus in

macht en heerlijkheid zal terugkeren. Deze Tempel, de Kerk van God, zal zelfs nog meer glorie bezitten dan de vermaarde Tempel van Salomo (Hagg. 2:10; zie ook *Statenvert.*).

Het fundament van deze Tempel werd duizenden jaren geleden gelegd. Jezus Christus zelf is het levende Hoofd en de hoeksteen — het belangrijkste deel van het fundament. De rest van het fundament wordt gevormd door de apostelen en de profeten uit vroeger tijden (Ef. 2:19-20).

Iedere christen die verwekt is door de Geest van God is een steen van deze nieuwe Tempel. Het lichaam van een christen is in zichzelf een tempel van de heilige Geest (1 Kor. 3:16-17; 6:19). Samen vormen deze bouwstenen — de leden van de Kerk van God — de bovenbouw van de geestelijke Tempel.

„Gods bouwwerk zijt gij”, zei de apostel Paulus tegen de gemeente te Korinthe (1 Kor. 3:9). In 2 Korinthe 6:16 herhaalde hij: „Wij toch zijn de tempel van de levende God.”

In deze nieuwe, heilige Tempel zullen alle onderdelen „goed ineen-sluitend” zijn (Ef. 2:21): goed op elkaar afgestemd en harmonieus functionerend. Er zal geen structurele zwakheid zijn die ooit tot een ineenstorting kan leiden.

Eeuwige zuilen

In een speciale boodschap aan de christenen in deze eindtijd, het Filadelfia-tijdperk van Gods Kerk, verklaart Jezus Christus bovendien: „Wie overwint, hem zal Ik maken tot een zuil in de tempel mijns Gods” (Openb. 3:12). Deze zuilen zullen nooit vervallen of verweren.

In deze laatste dagen legt God de

laatste hand aan de bouw van zijn geestelijke Tempel.

In de dagen van Elia was er een kleine groep mensen wier „knieën zich niet gebogen hebben voor de Baäl” (1 Kon. 19:18; Rom. 11:4). „Zo is er dan ook in de tegenwoordige tijd een overblijfsel gelaten naar de verkiezing der genade” (Rom. 11:5). Deze onbesmette mensen — de mensen van Gods Kerk — zijn de stenen waarmee God zijn Tempel bouwt.

De heidenen van vroeger tijden brachten offers aan demonen (1 Kor. 10:20). In tegenstelling daarmee moeten de christenen vandaag zelf levende offers zijn voor de ware God (Rom. 12:1).

Als wij nu een offer brengen voor Gods grote Werk van de eindtijd en overwinnen, zullen wij al spoedig onze plaats innemen als zuilen in een Tempel die nooit zal vergaan! □

Het grijze haar

(Vervolg van pagina 6)

maakte produkten te verkopen of een parttime baan te nemen.

Wanneer oude mensen niet in staat zijn voor zichzelf te zorgen, rust op hun familie de verantwoordelijkheid om in hun behoeften te voorzien: „Maar zo enige weduwe kinderen heeft, of kindskinderen, dat die leren eerst aan hun eigen huis godzaligheid oefenen, en den voorouderen weder vergelding te doen; want dat is goed en aangenaam voor God. . . . Doch zo iemand de zijnen, en voornamelijk zijn huisgenoten, niet verzorgt, die heeft het geloof verloochend, en is erger dan een ongelovige” (1 Tim. 5:4, 8, *Statenvert.*).

Als de familie niet in staat is om te

Jonge mensen behoren bijzonder respect te betonen aan ouderen die te kampen hebben met ziekte en pijn. Ik herinner me een vrouw die, toen haar hulp aangeboden werd bij een bijeenkomst van ouderen, protesteerde: „Ik ben niet invalide!” Zij was gehandicapt, maar wilde zoveel mogelijk haar zelfrespect en onafhankelijkheid behouden. In zulke gevallen behoren wij zeker hulp aan te bieden, maar deze niet op te dringen.

Wij moeten ons ook zeer goed bewust zijn van de persoonlijke gevoeligheden van ouderen en hen met respect, liefdevolle zorgzaamheid en medeleven behandelen.

3) *Dien.* Timotheüs vormde in de Kerk een dienstverlenende groep die geheel bestond uit weduwen die ouder waren dan 60 jaar (1 Tim. 5:9). De belangrijkste vereiste om deel van

gezondheid ook is, hoeveel u ook gespaard hebt of hoeveel steun u ook van uw familie krijgt, dit alles kan nooit een vervanging zijn voor de hulp van God, waar wij allemaal als eerste op moeten vertrouwen.

In tijden van zwakte, eenzaamheid, armoede of pijn hebben wij allemaal een Hogepriester die onze behoeften begrijpt (Hebr. 4:14-16). Het is het krachtige geloof in deze Verlosser, Jezus Christus, dat ons uiteindelijk allemaal, zowel jong als oud, door de stormen van dit leven zal loodsen.

De ouderen in het Millennium

In de nabije toekomst, wanneer Jezus Christus terugkeert om zijn Koninkrijk te vestigen, zullen de ouderen hun rechtmatige plaats in de maatschappij innemen. In Zacharia 8:4-5 wordt een beeld geschilderd van de vrede en het geluk dat in het Millennium werkelijkheid zal worden:

„Zo zegt de Here der heerscharen: Er zullen weer oude mannen en vrouwen op de pleinen van Jeruzalem zitten, ieder met een stok in de hand vanwege zijn hoge leeftijd. Ook zullen de pleinen der stad vol zijn van jongens en meisjes, die daar spelen.”

Dan zal er geen generatiekloof meer zijn, er zullen geen duizenden oude mensen zijn die in rusthuizen wegwijnen. Jong en oud zullen zich samen verheugen in de zegeningen van Gods regering (Jer. 31:12-13).

Als u oude mensen kent, en dat zal zeker zo zijn, bedenk dan de definitie van zuivere godsdienst: „Zuivere en onbevleete godsdienst voor God, de Vader, is: omzien naar wezen en weduwen in hun druk en zichzelf onbesmet van de wereld bewaren” (Jak. 1:27). Geef oudere mensen uw tijd, conversatie, autoritjes, brieven en hulp — uw goddelijke liefde. Als u dat doet, zal uw beloning groot zijn. □

De interviews zijn afgenomen en bijeengebracht door Philip Stevens, John Borax, Earl H. Williams, Donat Picard, Marilyn Kneller, Jerold W. Aust, Hal Finch, Graeme J. Marshall, Karen Fergen en Thomas R. Delamater. Foto's: Philip Stevens, John Borax, Royland Taylor, Georges Pilon, François Potevin, Philip Aust, Hal Finch, Norman Champagne en Robert Neville.

Dan zal er geen generatiekloof meer zijn, er zullen geen duizenden oude mensen zijn die in rusthuizen wegwijnen. Jong en oud zullen zich samen verheugen in de zegeningen van Gods regering (Jer. 31:12-13).

helpen, behoren de behoeftigen volgens de instructies van God geholpen te worden door middel van een financieel systeem dat God voor zijn Kerk heeft opgesteld (Deut. 15:7-8, 10-11; 14:28-29; 26:12-15).

2) *Let op uw gezondheid.* „Geliefde, ik bid, dat het u in alles wèl ga en gij gezond zijt, gelijk het uw ziel wèl gaat”, schreef de apostel Johannes (3 Joh. 2). Als men door de jaren heen steeds op zijn gezondheid gelet heeft, zal dit later een groot voordeel blijken.

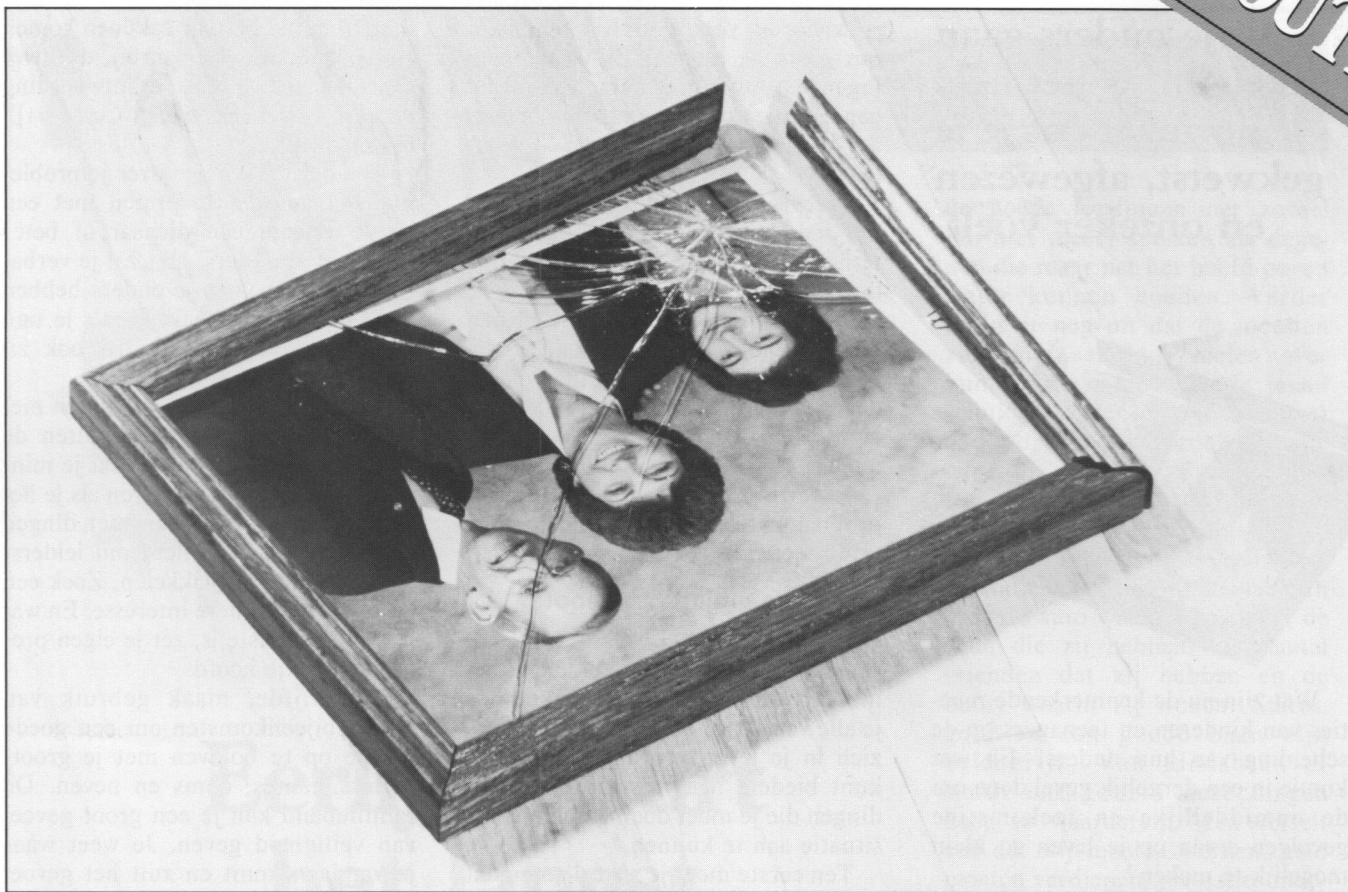
Wij moeten ons lichaam met zorg behandelen, omdat het een tempel van Gods heilige Geest is (1 Kor. 6:19-20). De zorg voor de gezondheid omvat ook een goede voeding en lichaamsbeweging; het vermijden van slechte gewoonten zoals roken, overmatig alcoholgebruik en drugmisbruik; het tegengaan van stress en het in stand houden van een evenwichtige, gelukkige geestgesteldheid.

deze groep uit te maken was, dat zij „haar hoop op God [heeft] gevestigd en volhardt in haar smekingen en gebeden dag en nacht” (vers 5). In deze tijd is er ook grote behoefte aan mensen die de tijd hebben om hun hart voor God uit te storten in smekend gebed voor zijn werk en zijn volk.

Als het voor u mogelijk is, waarom stuurt u dan niet eens een bemoedigend kaartje aan iemand die een vriendelijk woord nodig heeft of vraagt u een gezin te eten dat pas de diensten bezoekt en in de buurt woont? Wanneer heeft u voor het laatst een truitje gebreid voor een baby of welkome adviezen gegeven aan een jongere die voor het eerst op zichzelf gaat wonen?

Er zijn altijd mogelijkheden om te dienen voor hen die dat willen. Vraag God om u naar zijn wil als dienstknecht te gebruiken (Filipp. 2:13).

4) *Vertrouw op God.* Hoe goed uw

Als je wereld instort...

In Amerika loopt een op de twee huwelijken uit op een scheiding. Voor vele lezers van YOUTH is dit niet slechts een statistisch gegeven — het is de pijnlijke werkelijkheid.

Dan C. Taylor

Als 6-jarig jongetje begreep ik niet echt wat het betekende dat mijn ouders gingen scheiden. En evenmin begreep ik hoeveel problemen ik meteen daarop en in de toekomst zou krijgen door het uiteenvallen van ons gezin.

Ik wist wel dat mijn leven veel

ingewikkelder geworden was.

Ik voelde me afgewezen, onbemind en gekwetst. Wat zal er met ons gebeuren nu pa weg is, vroeg ik me af. Mijn toekomst zag er op zijn best onzeker uit.

Soms kreeg ik door de harteloze opmerkingen van andere kinderen, de pijnlijke momenten als ik mijn vader opzocht — en zijn vriendin — en de gedachte aan alle dingen die ik niet met mijn vader had kunnen doen, het

gevoel dat ik de scheiding van mijn ouders nooit te boven zou komen. „Waarom moest mij dit gebeuren? Wat heb ik gedaan om zo'n behandeling te verdienen?” dacht ik opstandig.

Er zijn miljoenen kinderen en teenagers wier wereld door een scheiding is ingestort. Waarschijnlijk zijn er onder degenen die dit lezen velen die de pijn van een uiteengevallen gezin kennen.

Foto Warren Watson

Als je ouders gaan scheiden, is het heel normaal dat je je gekwetst, afgewezen en onzeker voelt.

Wat zijn nu de kenmerkende reacties van kinderen en teenagers op de scheiding van hun ouders? En wat kun je in een dergelijk geval doen om de onmiddellijke en toekomstige gevolgen ervan op je leven zo klein mogelijk te maken?

Wat kun je verwachten

Als je ouders gaan scheiden, is het heel normaal dat je je gekwetst, afgewezen en onzeker voelt. Het kan zijn dat je slecht slaapt, je niet meer kunt concentreren op je schoolwerk of zelfs zonder aanwijsbare reden boos wordt op een van je ouders of op beiden.

Het is ook mogelijk dat je snel gedeprimeerd raakt. Misschien heb je geen trek meer om te eten — of ga je juist veel eten. Ook bestaat de mogelijkheid dat je je emoties niet meer kunt beheersen. Dit zijn allemaal normale reacties op een scheiding. De meesten komen weer over deze problemen heen naarmate zij zich aan de nieuwe situatie aanpassen.

Maar een scheiding kan ook een heel andere uitwerking op je hebben — een uitwerking die nu en in de toekomst tot ernstige problemen kan leiden als je er niets tegen doet.

Sommigen geven bijvoorbeeld zichzelf de schuld van de scheiding van hun ouders. Zij gaan gebukt onder onnodige schuldgevoelens die nadelig kunnen zijn voor hun eigen relaties.

Anderen voelen zich gedwongen om partij te kiezen. Zij keren zich tegen een van hun ouders. Maar dit is een situatie waarin iedereen — zowel de ouders als de kinderen — verliest.

Weer anderen gaan zich destructief gedragen in een poging om wraak te nemen op hun ouders voor de pijn die zij voelen — of om aandacht te krijgen. Sommigen laten zich in met drugs, bendes, winkeldiefstal, vandalisme of seksuele relaties. Maar voor al deze dingen geldt dat ze de teenager zelf meer schade toebrengen dan iemand anders.

Er zijn manieren om dergelijke problemen te vermijden. Maar dat zal veel moeite kosten.

Hoe je de situatie het hoofd kunt bieden

Als je ouders gaan scheiden, is het moeilijk om erover na te denken hoe je alle verwarrende veranderingen die zich in je leven voordoen het hoofd kunt bieden. Maar er zijn een paar dingen die je moet doen om je nieuwe situatie aan te kunnen.

Ten eerste moet je je realiseren dat je de situatie niet ongedaan kunt maken. Naar alle waarschijnlijkheid is de scheiding permanent. Hoe slecht jij je ook gedraagt en hoezeer je ook wenst dat het niet zo is, de scheiding blijft een vaststaand feit. Als je maar blijft zitten piekeren over manieren om je ouders weer bij elkaar te brengen, zal dit alleen maar verhinderen dat je je aanpast aan de nieuwe omstandigheden.

Ten tweede moet je jezelf niet de schuld geven van de scheiding. En probeer ook niet je ouders de schuld te geven van je eigen problemen of fouten. Natuurlijk, de scheiding heeft een enorme terugslag op jou gehad. En hoewel het uiteenvallen van het gezin wel een reden is voor bepaalde reacties van jouw kant, is het geen excuus om je slecht te gedragen. Jij bent uiteindelijk verantwoordelijk voor je eigen daden, niet je ouders.

God wil dat je gelukkig bent, en jezelf of anderen de schuld geven leidt niet tot geluk. „Verheug u, o jongeling, in uw jeugd,” schreef Salomo, „en uw hart zij vrolijk in uw jongelingsjaren; ja, volg de lust van uw hart en wat uw ogen aanschouwen, maar weet, dat God u om al deze

dingen in het gericht zal doen komen [of: „Maar bedenk daarbij, dat over dit alles God u eens verantwoording vraagt” — *Vert. Petr. Canisius*]” (Pred. 11:9).

Ten derde, leer om over je problemen en angsten te praten met een goede vriend, een dienaar of beter nog, met je ouders. Het zal je verbazen hoeveel begrip je ouders hebben voor wat je doormaakt — als je hun de kans geeft. Bedenk dat ook zij gekwetst zijn.

Ten vierde, ga je bezighouden met allerlei activiteiten in en buiten de school. Je zult ontdekken dat je minder tijd hebt om te piekeren als je het druk hebt. Ga meedoen met dingen waarbij je de kans hebt om leiderskwaliteiten te ontwikkelen. Zoek een hobby of een andere interesse. En wat het belangrijkste is, zet je eigen problemen uit je hoofd.

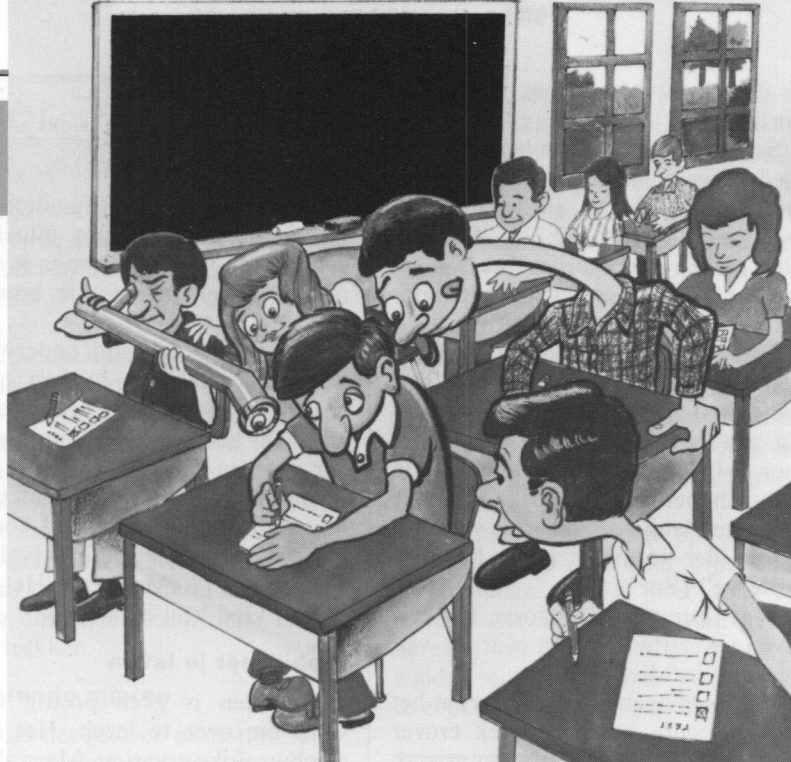
Ten vijfde, maak gebruik van familiebijeenkomsten om een goede relatie op te bouwen met je grootouders, tantes, ooms en neven. De familieband kan je een groot gevoel van veiligheid geven. Je weet waar je vandaan komt en zult het gevoel krijgen dat er altijd een plaats is waar je naartoe kunt als je moeilijkheden hebt.

Ten zesde moet je je door de scheiding van je ouders niet laten weerhouden om eens zelf gelukkig te worden in een huwelijk, iets waar zij niet in geslaagd zijn. Wanneer je oud genoeg bent om uit te gaan met een vriend of vriendin, kun je hier op de juiste wijze van genieten zonder het gevoel te hebben dat iedere vriendschap tot een huwelijk moet leiden. Vermijd het om jezelf steeds af te vragen: „Is zij/hij het?” Een dergelijke instelling zal alleen maar problemen opleveren.

Realiseer je tenslotte dat je een bevredigende relatie kunt hebben met allebei je ouders, ook al woont je vader of moeder niet bij jou thuis. Natuurlijk zal dat moeilijk zijn. Je zult zowel teleurstellingen als vreugdevolle gebeurtenissen ervaren. Maar het alternatief is een leegte in je leven die opgevuld moet worden. Als je een wrok blijft koesteren tegen een van je ouders of tegen beiden, raak je verbittert, en niemand vindt het leuk om lang op te trekken met iemand die verbittert is.

(Zie verder pagina 20)

TUSSEN HAAKJES . . .

Eerlijk duurt het langst

Dexter H. Faulkner

Je bent bezig met een schriftelijk werk waarvoor je op zijn minst een 7 moet halen om dit jaar voor wiskunde nog een behoorlijk cijfer te krijgen. Je hebt er niet veel aan gedaan en Sue, een van de beste leerlingen, zit voor je, en je kunt haar werk zien. Het zou gemakkelijk zijn om de antwoorden over te schrijven, en je kunt erop vertrouwen dat die goed zijn. Wat zou je in zo'n geval doen?

Wij moeten allemaal voortdurend beslissen eerlijk te zijn of niet. Iedere dag worden wij geconfronteerd met de mogelijkheid om te liegen, te stelen of te frauderen. Het is soms heel moeilijk om te besluiten eerlijk te zijn.

Er zijn veel praktijken die vallen onder het begrip oneerlijkheid: winkeldiefstal, kleren van iemand lenen en ze niet terugge-

ven, iets kopen waarvan je weet dat het gestolen is, lovende woorden accepteren die eigenlijk een ander toekomen, antwoorden stelen [spieken] tijdens een examen.

Spieken is op de hedendaagse scholen een van de meest voorkomende vormen van oneerlijkheid.

Als wij de onderzoeken geloven, is spieken heel normaal onder alle leerlingen van basisschool tot universiteit. In Amerika geeft ongeveer 55 procent van de scholieren toe dat zij spieken.

Voor sommigen is het een kans om het systeem te ontduiken. Anderen bezwijken voor de verleiding in een moment van zwakte. Voor weer anderen is het meer een wanhoopsdaad — een wanhopige poging iets te bereiken.

De onderzoeken tonen aan dat

de goede leerlingen net zoveel [zo niet meer] spieken als degenen die maar net het hoofd boven water kunnen houden. Verder blijkt er nog uit dat de meesten zich niet schuldig voelen over hun gedrag. „Hoe kun je je nu schuldig voelen als je constant onder druk gezet wordt om goede cijfers te halen?” vroeg een 17-jarige scholier.

In onze moderne maatschappij wordt grote waarde gehecht aan prestaties. Wij beoordelen mensen naar de auto waarin zij rijden, de baan die zij hebben, het aantal vrienden dat zij hebben en de buurt waarin zij wonen. Status, geld en een goede baan zijn belangrijk. Van kindsbeen af wordt ons geleerd deze dingen hoog te waarderen. Men vertelt ons dat wij moeten werken, geld moeten verdienen, prestaties moeten leveren.

Het is heel goed om prestaties te leveren. Maar er komt een tijdstip waarop iedere tiener even stil moet staan bij wat hij of zij nu eigenlijk bereikt. Er is iets mis — heel erg mis — als wij onze status in het leven, en wie wij kennen en wat wij hebben belangrijker gaan vinden dan *wat wij zijn*.

Als wij vinden dat een goed cijfer belangrijker is dan onze persoonlijke integriteit, is het wellicht tijd dat wij onze waarden gaan herzien. Wanneer wij spieken, proberen wij met oneerlijke middelen een goed doel te bereiken.

Wat is eerlijkheid?

Eerlijkheid is de eigenschap oprecht, waarheidsgetrouw en recht door zee te zijn tegenover ouders, leraren, vrienden en vooral tegenover God. Iemand die eerlijk is heeft groot ontzag voor de rechten van anderen en bedriegt of misleidt hen niet.

Hoe kunnen wij altijd precies

Illustratie Bruce Hedges

zien wat eerlijk is en wat niet, wat goed is en wat kwaad? Als wij geen richtlijnen of een gezaghebbende bron hebben, waarop wij onze beslissingen kunnen baseren, kunnen wij verward en misleid worden.

Op vele scholen heeft men tegenwoordig geen maatstaf meer van wat goed is en wat kwaad. De meeste scholieren hanteren hun eigen normen. Voor velen is dat: „Alles mag, zolang ik maar niet betrappt wordt en niemand er last van heeft.” Op geen enkele wijze kan een dergelijke redenering in overeenstemming zijn met God.

Het Woord van God, de Bijbel, leert ons dat God onze autoriteit is en dat Hij bepaalt wat goed en kwaad is. Omdat God volmaakt is kunnen wij er zeker van zijn dat de waarden die Hij voor ons opgesteld heeft en waarnaar wij moeten leven, voor ons eigen welzijn zijn.

Onze Schepper is ontzagwekkend en machtig, en omdat zijn natuur absolute reinheid en waarheid is, gebiedt Hij ook ons om eerlijk en waarheidslievend te zijn.

Twee van de Tien Geboden die God heeft geopenbaard, gaan specifiek over eerlijkheid: „Gij zult niet stelen” en „Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste” (Ex. 20:15-16).

Laten wij eerlijk zijn. Wat bereken wij als wij met spieken een 8 krijgen voor een examen? Wij hebben dan in feite niets bewezen. Het zou veel beter zijn om ons uiterste best te doen en een onvoldoende te krijgen — omdat het dan een goede test van onze kennis zou zijn. En kennis is waar het op langere termijn om gaat.

Doe niet mee aan de gewoonte

In de Bijbel staat: „Beter een weinig met gerechtigheid, dan grote inkomsten met onrecht” (Spr. 16:8). God wil niet dat wij gewoonten krijgen die schadelijk voor ons zijn.

Wij vinden misschien dat wij wel één keer mogen spieken omdat anderen het ook doen en wij geen tijd hebben gehad om te leren, maar de volgende keer gaat het spieken ons al gemakkelijker af. Dit gaat steeds verder, tot we er een gewoonte van hebben gemaakt. Door het spieken krijgen wij schuldgevoelens

en worden wij bang om betrappt te worden.

Salomo schreef: „Een bezit [of een goed cijfer], in het begin te spoedig verworven, zal ten slotte niet tot zegen zijn” (Spr. 20:21). Je kunt alles in één keer verliezen als al je leugens, gesteel en gespiek uiteindelijk uitkomen.

Gods Woord verklaart dat oneerlijkheid verschrikkelijke gevolgen heeft. Wij doen er allemaal verstandig aan om daarover na te denken voor wij ons ermee inlaten. „De rechtschapenheid [eerlijkheid] der oprechten leidt hen, maar de verkeerde zin der trouwelozen is hun ten verderve” (Spr. 11:3).

Wat kunnen wij doen als wij gevangen zitten in een warnet van spiekerij (of diefstal)?

Doe er meteen iets aan, voordat het een gewoonte wordt. Spreek erover met je ouders, je dienaar, een vriend. Zoek iemand die je kunt vertrouwen en vraag hem of haar je te helpen.

En vooral, bid tot God over je probleem. Vraag zijn hulp. Vraag Hem om je te helpen goed voor je examens te studeren, zodat je vol zelfvertrouwen in de klas kunt zitten, zonder te hoeven spieken.

Wanneer wij spieken, laten wij zien dat wij alleen maar belangstelling hebben voor onszelf en bereid zijn anderen te gebruiken om de cijfers te krijgen die wij willen hebben of nodig hebben. God is tegen een dergelijke zelfgerichtheid en is bereid om ons kracht te geven om het te overwinnen — als wij daarom vragen. Wees niet bang om eerlijk te zijn tegenover God: Hij zal je nooit bedriegen.

God inspireerde de apostel Paulus tot de woorden: „Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt” (1 Kor. 10:13).

Laat liegen, spieken of stelen niet jouw levensstijl worden. Laat eerlijkheid je enige leidraad zijn.

Om je de juiste levensstijl goed eigen te maken zou je ons gratis boekje *De Tien Geboden* moeten aanvragen. Het laat zien hoe alle geboden van God in de praktijk kunnen worden toegepast. □

Je wereld . . .

(Vervolg van pagina 18)

God wil dat je de familiebanden waarop je invloed kunt uitoefenen, versterkt — je liefde voor en je relatie met je ouders en met je broers en zusters.

YOUTH snijdt altijd onderwerpen aan die betrekking hebben op het gezin omdat God ons een essentiële opdracht heeft gegeven om „het hart der vaders terug [te] voeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban [volledige vernietiging]” (Mal. 4:6). Het gezin is voor God heel belangrijk.

Stabiliseer je leven

Scheiden is geen prettig onderwerp om over te lezen. Het is een afschuwelijke ervaring. Maar als je je verzoent met de scheiding van je ouders of je door iemand anders laat helpen om dat te bereiken, zul je al snel op de goede weg zijn om je leven te stabiliseren.

Bedenk dat je ouders van elkaar gescheiden zijn, en niet van jou. Realiseer je dat jij niet schuldig bent aan het mislukte huwelijk. Leer over je problemen te praten met een vriend, een dienaar of je ouders. Ga je bezighouden met allerlei activiteiten op school en daarbuiten. Leer je familieleden kennen en put daar kracht uit. Laat de scheiding van je ouders je er niet van weerhouden om zelf in de toekomst van een goede huwelijksrelatie te genieten. En wees niet bang om een warme relatie met allebei je ouders op te bouwen. Je zult ontdekken dat jijzelf en je ouders er veel genoeg aan zullen beleven.

Je kunt over de scheiding van je ouders heen komen. Je kunt leren om lief te hebben om de juiste redenen. Je kunt leren wat een verbintenis werkelijk inhoudt. Je kunt leren om je beslissingen zorgvuldig te overwegen en advies in te winnen voor je een grote stap doet.

Denk eraan dat de scheiding van je ouders de reden kan zijn waarom je bepaalde dingen doet en waarom je op een bepaalde manier reageert, maar het is geen excuus voor je tekortkomingen. Je bent zelf verantwoordelijk voor je leven en je daden. De keuze is aan jou. □

Mier

(Vervolg van pagina 1)

de stroom vocht kunnen leveren.

Wevende mieren bouwen een huis van bladeren door levende boombladeren met zijden draden aan elkaar te bevestigen. Deze draden worden geproduceerd door de jonge mierelarven, die zijde kunnen afscheiden. De volwassen mieren dragen de larven in hun kaken en bewegen ze heen en weer als kleine spoelen, en zijn zo in staat de bladeren met zijdeachtige draden aan elkaar te plakken.

Als de bladeren te ver van elkaar groeien, vormt een aantal mieren een ketting om ze langzaam naar elkaar toe te trekken.

Tuinierende mieren

U kunt het geloven of niet, maar er bestaan verschillende soorten mieren die in hun nest tuinen aanleggen. Zij gebruiken bladeren, bloembladeren of ander plantaardig materiaal als bemesting waarop zij schimmels kweken.

Een bekende groep van schimmel-telers zijn de bladsnijdermieren of parasolmieren. Zij worden zo genoemd omdat men ze vaak in proces-sie voorbij ziet komen, ieder met een stuk van een groen blad boven de kop. De mieren snijden deze bladeren af en dragen ze naar het nest, waar ze ze tot een pulp kauwen die ze als com-post op hun tuinen leggen.

Deze mieren zaaien en bemesten hun gewassen — verschillende soorten schimmels — en snoeien en wieden zelfs voor ze tot oogsten overgaan.

Roofmieren

Als men het vanuit menselijk oogpunt bekijkt, lijkt het soms bijna wel alsof sommige soorten mieren de slechte menselijke natuur hebben!

Er bestaan bijvoorbeeld mieren die slaven houden. Zij nemen het nest van andere mieren over, doden de mieren die zich verzetten en nemen de andere als slaven. Ook zijn er mieren die het nest van een andere mieresoort binnengaan of zich verstoppen in de muren van die nesten en dan de jonge mieren ontvoeren.

Een andere mieresoort brengt schade toe aan de huizen van mensen door gangen te maken in het hout-

werk. Faraomieren en andere dieve-soorten trekken huizen, restaurants, ziekenhuizen enz. binnen en verslinden het opgeslagen voedsel.

Het meest angstaanjagend zijn de oorlogszuchtige mieren die in de tropische streken van Afrika en Amerika voorkomen. Deze bloeddorstige wezens trekken rond in legers van duizenden mieren en verslinden bijna alles wat zij op hun pad tegenkomen. Het is bijvoorbeeld voorgekomen dat Afrikaanse roofmieren gekooide lui-paarden in een enkele nacht opgege-ten hebben.

Wanneer deze mieren op rooftocht zijn, laten zij zich door bijna niets tegenhouden — ook niet door een rivier. Als een groep een rivier bereikt, worden er verkenners uitgezonden om de beste oversteekplaats te zoeken — meestal een bocht waar-

ging voor overtuigde atheïsten als zij naar de dingen kijken die God gemaakt heeft, omdat de schepping duidelijk het bestaan van God aan-toont, ook al is Hij onzichtbaar. God heeft deze roofmieren het instinct gegeven dat hen in staat stelde deze prestatie van het begin af aan te kun-nen leveren.

Zoals Job zei: „Maar vraag toch het gedierte, en het zal u onderrich-ten... dat de hand des Heren dit doet” (Job 12:7-9).

Leren van de mieren

De verbazingwekkende activiteiten van de verschillende mieresoorten vormen een levend bewijs van het wonderbaarlijke, ingewikkelde ont-werp en handwerk van de fantasti-sche Schepper God. Maar de spreuk van Salomo (Spr. 6:6-8) wijst ook nog

De spreuk van Salomo wijst op een aantal principes die wij van deze kleine insecten kunnen leren. Lees de spreuk nogmaals: „Ga tot de mier, gij luiaard, zie haar wegen en word wijs” (Spr. 6:6).

in de stroom diagonaal op de oever staat. Dan wriemelen de mieren zich ineen tot een grote bal en rollen de rivier over.

De stroming houdt de bal aan het rollen, zodat elke mier maar korte tijd ondergedompeld wordt. Zodra de bal de overkant bereikt, maken de mieren zich weer van elkaar los en hervatten hun rooftocht.

Kunt u zich voorstellen wat er gebeurd zou zijn als deze mieren deze kunst langzaam hadden moeten ver-werven in een evolutieproces? Hoe-veel zouden er niet doodgegaan zijn in pogingen een rivier over te steken? De roofmieren stellen de evolutioni-sten voor een fenomeen dat niet met hun theorie verklaard kan worden — u zou kunnen zeggen dat deze mieren elke evolutietheorie kopje onder doen gaan!

Zoals Paulus in Romeinen 1:20 zegt, bestaat er geen verontschuldi-

op een aantal belangrijke geestelijke principes die wij van deze belangwekkende kleine insecten kunnen leren.

Laten wij de spreuk nogmaals lezen: „Ga tot de mier, gij luiaard, zie haar wegen en word wijs” (vers 6).

Wie de schoen past trekke hem aan. Wij worden aangespoord niet lui te zijn.

„Hoewel zij geen aanvoerder heeft, noch leidsman, noch heerser...” (vers 7). Het eerste dat wij moeten bedenken is dat mieren uit eigen beweging werken. Zij hoeven geen leiders of opzichters te hebben die hun constant zeggen wat ze moeten doen. Zij leven in georganiseerde samenlevingen die men *kolonies* noemt, en die gesticht worden door *koninginnen*, maar op geen enkele wijze door die koninginnen bestuurd worden.

De andere leden van de kolonie zijn mannetjes, wier enige taak de

paring met jonge koninginnen is, en *werkmieren*. Het overgrote deel van de kolonie bestaat uit werkmieren — een zeer toepasselijke naam, want zij werken hard zonder enige aansporing van een leider.

Moet u er altijd door iemand toe aangezet worden om uw plichten te vervullen? Of bezit u net als de mier het initiatief, de vindingrijkheid en het doorzettingsvermogen om uit eigen beweging iets te bereiken?

Geestelijk gesproken heeft God in zijn Kerk een systeem van leiderschap opgesteld, en de leiding van zijn dienaren is voor ons allemaal een grote steun in onze geestelijke ontwikkeling (Ef. 4:12).

Maar God verwacht van ons dat wij ons krachtig inzetten. Wij kunnen niet in aanmerking komen voor Gods Koninkrijk door aan het handje te

eens goed nadenken over de les van de mier.

Luiheid is gevaarlijk

Lees nog eens Spreuken 6:8, waarin verteld wordt dat zij in de zomer haar brood bereidt en in de oogst haar spijs verzamelt. De tweede les die wij van de mier kunnen leren, is dat het belangrijk is dat men zich bewust is van de tijd. Wij behoren ijverig te werken en een goede geestelijke voorraad op te bouwen voor de toekomst.

Wij weten dat wij nu een kalme periode doormaken voor een afschuwelijke wereldbrand die erger zal zijn dan alles wat de mens ooit ondergaan heeft (Dan. 12:1). Op dit moment wordt het Woord van God praktisch ongehinderd verspreid en kunnen wij in betrekkelijke vrede en welvaart een

eindtijd in geestelijk opzicht lui zijn — geestelijke luiaards! „Hoelang, luiaard, zult gij neerliggen, wanneer zult gij opstaan uit uw slaap? Nog even slapen, nog even sluimeren, nog even liggen met gevouwen handen — daar komt uw armoede over u als een snelle loper en uw gebrek als een gewapend man” (Spr. 6:9-11).

In Christus' gelijkenis van de wijze en de dwaze maagden (Matth. 25:1-13), bereidden de wijze maagden zich voor en zorgden voor een voorraad van de olie van Gods heilige Geest. Maar de dwaze maagden waren geestelijke luiaards. Zij sluimerden en sliepen toen zij geestelijk actief en waakzaam hadden moeten zijn.

Tegen middernacht werden zij wakker, maar het was te laat. Zij hadden zich niet voorbereid „in de oogst” en hadden geen voorraad goddelijk karakter en kracht om op te teren. Toen de bruidegom kwam en het huwelijksfeest gereed was, werden zij buitengesloten — een afschuwelijke prijs voor geestelijke lethargie!

In Hebr. 2:3 worden wij aangespoord „zulk een heil” dat ons aangeboden wordt, niet te verwaarlozen.

Wij kunnen de prachtige, ontzagwekkende toekomst die God voor ons in petto heeft verwaarlozen door pure slaperigheid en lethargie in geestelijk opzicht — door geen „aandacht te schenken” (vers 1) aan onze geestelijke ontwikkeling — door niet „de lendenen van [ons] verstand” te omgorden (1 Petr. 1:13) en in ernst te werken aan het opbouwen van onze geestelijke kracht.

Negeer het behoud niet

Wij moeten nu hard werken en werkelijk de heilige Geest van God indrinken door regelmatige bijbelstudie, gebed en vasten en door actief de leiding te volgen van de Geest die in ons werkt. Wij behoren ons denken onder discipline te brengen en geestelijk vruchtdragend te zijn, geestelijke diepgang en kracht te ontwikkelen nu wij nog tijd hebben!

Dit is de tijd om ijverig te werken en God met volle inzet te zoeken (Pred. 9:10; Joh. 9:4).

De kleine mier leidt een leven vol ijver, bedrijvigheid en hard werken.

Dat kunnen wij ook. Ga tot de mier, en word wijs! □

Moet u er altijd door iemand toe aangezet worden om uw plichten te vervullen? Of bezit u net als de mier het initiatief, de vindingrijkheid en het doorzettingsvermogen om uit eigen beweging iets te bereiken?

lopen van een dienaar of onze partner of wie ook.

Paulus zegt: „Blijft . . . uw behoudenis bewerken met vreze en beven” (Filipp. 2:12), en Petrus: „Beijvert u daarom . . . om uw roeping en verkiezing te bevestigen” (2 Petr. 1:10).

Moet u voortdurend door aansporing, aandrang, dwang of dreigementen tot geestelijke actie aangezet worden? Heeft de inspiratie van het lezen van een artikel in *het GOEDE NIEUWS* of het aanhoren van de preek op de sabbat als enige effect dat u onmiddellijk daarna weer terugvalt in geestelijke lethargie?

Of kunt u zich door de kracht van Gods Geest die in u werkt, tot daden aanzetten (2 Tim. 1:6) om uw geestelijke activiteit te continueren, en ijverig te werken door middel van gebed en bijbelstudie?

Als u maar niet tot actie schijnt te kunnen komen, kunt u misschien

geestelijke groei doormaken. Maar zo zal het niet altijd blijven — God heeft een ophanden zijnde honger naar zijn Woord voorspeld (Amos 8:11-12).

Evenals de mier behoren wij ijverig het Woord van God en zijn levenswijze in ons op te nemen, in geestelijke zin voedsel te verzamelen in deze oogsttijd en vlees op te slaan om ons in tijden van vervolging en beproeving op de been te houden.

Paulus geeft ons dezelfde vermaning in Efeze 5:15-16: „Ziet dus nauwlettend toe, hoe gij wandelt, niet als onwizigen, doch als wijzen, u de gelegenheid ten nutte makende, want de dagen zijn kwaad.” En de dagen zullen in de toekomst zelfs nog kwader worden!

De volgende drie verzen van Spreuken 6, na de vermaning „ga tot de mier” tonen overduidelijk aan wat er zal gebeuren met mensen die in de